

Edini slovenski dnevnik v Zedinjenih
državah.
Velja za vse leto - \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the
United States.
Issued every day except Sundays
and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 112. — ŠTEV. 112.

NEW YORK, SATURDAY, MAY 11, 1912. — SOBOTA, 11. VEL. TRAVNA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Novi krvavi izgredi v premogarskih okrajih.

Pred Cayuga rovom, last Lackawanna družbe, je napadla 2000 oseb broječa množica skebov.

REDARJI PRETEPENI.

Ko je prišel na pomoč ogroženim redarjem oddelek državne policije, je padlo več strelcev.

Scranton, Pa., 10. maja. — Pred Cayuga rovom Lackawanna družbe je prišlo danes zjutraj do resnih izgredov. Inozemski premogarski delavci, njihove žene in otroci so se zbrali skupaj ter skušali zadržati in pregovoriti stavkokaže, da ne bi šli na delo v rov. Tukajšnja policija je skušala razgnati množico, a redarjem se je slaba godila; razjarjeni delavci so pretepli redarje, da so se kar krivili. Oddelek državne policije na konjih je prihitel ogroženim redarjem na pomoč in v nastalem boju so na obeh straneh rabili strelno orožje. Več oseb je bilo ranjenih.

Ko je policija na konjih napadla delavce, je padlo iz množice več strelcev. Toča kamenja je napadla redarje, ki so spravili svoje krepelce ter se vrgli z revolverji v roki na množico. Dva policajca sta se zgrudila po tleh; zadelo ju je padajoče kamenje. Dva inozemska delavca je zadela krogla, in sicer prvega v trebuh, drugega v nogo. Nato so se delavci razpršili na vse strani. Dva moža in pol duetna žensk sta bila aretovana.

Pottsville, Pa., 10. maja. — Nad 3000 inozemskih delavcev se je udeležilo danes pogreba ustreljenega Vola Vaukovića. Do neizmernih prišlo, ker je državna policija ostavila mesto.

St. Louis, Mo., 10. maja. — V prepiru, ki je nastal med premogarji Superior Coal Co. v Bel-den, Ill., pri čemur so prišli v veljavo tudi samokresi, je bil en mož težko ranjen, trije drugi nevarno. Prepir je nastal, ko so se posvetovali, ali naj delajo ali ne.

Cenjenim naročnikom v pojasnilo!

Na mnoga vprašanja naših cenjenih naročnikov, kaj pomenijo številke poleg naslova na časopisu, naznanjamo, da smo imenik tako uredili, da ima vsak naročnik sleherni dan pred očmi, do kdaj ima naročnino poravnano. Na primer številke 10. 1. 12 pomenijo, prva MESEC, druga DAN, tretja pa LETO, torej je naročnina od navedenega primera poravnana do oktobra prvega, leta 1912.

S to novo ureditvijo smo gotovo ustregli vsem našim naročnikom, zlasti pa onim, kateri bi radi naročnino pravočasno ponovili, a niso vedeli, kdaj jim ista poteče.

Ako bi kateri izmed cenjenih naročnikov opazil, da se nam je pri tej novi ureditvi nehoti vrnila kakšna pomota, naj nam to nemudoma naznani, da isto popravimo.

Nadalje prosimo vse one cenjenike, ki so na naročnini nekoliko zaostali, da isto čim prej ponovijo, sicer bi jim morali list vstaviti, ker nam tako predpisuje tozadevna postavna določba pošte Zedinjenih držav.

Držec se gesla: "Vsakemu svoje", pričakujemo, da bode sleherni naročnik, ki želi list redno prejemati, skrbel za pravočasno ponovitev naročnine in beležimo s spoštovanjem

Upravitelj "Glas Naroda".

Iz naselniškega otoka. Spet Slovenec pridržan.

Martin Sumić ne sme odpotovati k svojima bratoma v Seattle, Wash., ker je premlad.

GANJLJIVO PISMO.

Nadalje je bil izključen nek Tirolec, ki je bival prej že šest let v Združenih državah.

Ganjljivo pismo je pisal Martin Sumić, 14 in pol let star slovenski deček svojima dvema starejšima bratoma v Seattle, Wash. Prišel je sem s parnikom "Pannonia", ter je pokazal naselniškemu uradniku \$21 v gotovini in vožnji listek v Seattle.

Toda predpis, da mora biti vsak naseljenec star vsaj 16 let, mu je prekrizal vse lepe načrte in upanje, da pride že sedaj v obljubljeno deželo.

Brata sta poslala iz zapada zapriseženo izjavo, da imata stalno delo in da moreta skrbeti za dečka, toda naselniški oblasti to ni zadostovalo. Dečka so izključili. Mladi Martin je pisal bratoma tako ganljivo pismo, da bi omečilo kamen. Naznanil jima je, kako se je veselil priti v Ameriko, da je šel tedne in dneve, dokler nista prihranila brata toliko denarja, da sta mu poslala za potne stroške. — Naselniška oblast ne pripušči nobene izpod 16 let stare osebe v deželo, ako ne pride v spremstvu staršev, oziroma, ako ni namenjena k staršem. Torej pozor!

Podučljiv je tudi slučaj 37 let starega Tirolca Peter Brocka katerega so pridržali na "otoku solza". Zdravniki so iznajdljivi, da ima kilo, nakar je bil tako izključen, dasi ima že "prvi papir" in je bil že prej šest let v Ameriki. — Bodite previdni, rojaki, kadar odpotujete na obisk v staro domovino. Naselniške določbe so vsak dan strožje, in zato je največje vrednosti, da si vsakdo pridobi državljansko pravico, nakar nikomur ne more biti zabranjen zopetni prihod.

Povodenj v Avstriji.

Dunaj, Avstrija, 10. maja. — Iz Severne Tirolske in Predaljske so prišla poročila, da so na pravile povodnji v onih krajih ž za več milijonov kron škoda. Po seboj slab je položaj v tirolskih krajih Kitzbuehel in Kuffstein. Tjekaj so bili poslani vojaški oddelki, da pomagajo ogroženim prebivalstvu.

Pokojninska predloga sprejeta.

Washington, D. C., 10. maja. — Poslanska zbornica je sprejela danes s 173 proti 75 glasovi splošno pokojninsko predlogo. Predloga potrebuje samo še predsednikovega podpisa, da postane postava. Predloga dovoljuje veterancem državljsanske vojne \$1 na dan.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

ca \$ 10.35	50 kron,
ca 20.50	100 kron,
ca 41.00	200 kron,
ca 102.50	500 kron,
ca 204.50	1000 kron,
ca 1020.00	5000 kron.

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nekakšne svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljave izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneh.

Denarje nam poslati je najprihodnejše do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER
42 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, O.

Iz domače politike. Roosevelt na delu.

Rooseveltovi pristaši stavijo veliko upanje v primarne volitve v državi California.

TAFTOVE ŠANSE.

Roosevelt o sebi in o Taftu. ON sam je edini kandidat, ki more biti proti "bossom".

San Francisco, Cal., 10. maja. Tudi najspretnější politiki sedaj kaj neradi govorijo o tem, kako bi mogle izpasti primarne volitve v državi California, ki se vršijo tam prihodnji tork. Splošno pa prevladuje mnenje, da je razpoloženje v tej državi za Roosevelta jako ugodno. To domnevanje je v glavnem pripisovati napredovanju naprednjakov, ki so izvolili pri zadnjih volitvah svojega guvernerja Johnsona, ta pa je odločno za Tafta.

Kakor naznanjajo, Taftove šanse v tej državi niso ravno najboljše.

Prihodnjo sredo se vrše primarne volitve v državi Minnesota, in ker je Roosevelt nemogoče priti še enkrat tja, je njegov komite priobčil Rooseveltovo pismo "minnesotškemu narodu". V tem pismu pravi, da mora vsak došten državljan glasovati zanj, ako mu je kaj ležeče na tem, da bode politika zdrava in poštena. In edini kandidat za to zdravo, ter pošteno politiko je — on, Roosevelt.

Nadalje zatrjuje, da se ne bori zase, ampak edino le za narod. Taft, trdi Roosevelt, nima nobenega upanja na zmago, ako mu "zaslepljeni" narod ne nabere delegatov.

ROJAKI! NAROČAJTE SE NA
GLAS NARODA! NAJVEČJI IN
JEDINISNI DNEVNIK!

Tiskarski štrajk strit. Listi izhajajo kot prej.

Charter unije stereotipistov je bil preklican, ker se člani niso hoteli pokoriti ukaznu.

NOVA UNIJA.

S štrajkom čikaških tiskarjev in stereotipistov se bavi eksekutiva A. F. of L.

Chicago, Ill., 10. maja. — James T. Freel, predsednik unije stereotipistov, je začel danes zvečer organizovati novo unijo. Dopoldne je namreč razjil staro organizacijo radi neposlušnosti članov, ker se stereotipisti na njegov ukaz niso hoteli vrniti na delo in tako pustiti štrajkujočih tiskarjev na cedilu. Charter unije je bil preklican izkaznice proglašene neveljavnim, kakor tudi izdani potni listi.

Danes zvečer je prišel iz Kansas City podpredsednik unije stereotipistov, J. Summer, da omaga pri organizaciji nove unije. Summer je mnenja, da sprejmejo najbrže nekaj članov stare unije v novo, toda le pod tem pogojem, ako se brezpogojno podvržejo sklenjenim pogodbam in anjiskim principom.

Izdajatelji listov so vsled tega seveda zelo oveseljeni in pravijo, da se je štrajkarski položaj izboljšal. Listi izhajajo sedaj ravno v taki obliki, kakor so izhajali pred štrajkom, namreč na 16 do 20 straneh.

Washington, D. C., 10. maja. — Eksekutiva American Federation of Labor se je bavila danes s štrajkom tiskarjev in stereotipistov v Chicago. Čuje se, da so prišle informacije, po katerih so pripravljeni čikaški izdajatelji na vse eventualnosti. Nekateri pa tudi pravijo, da bode še mogoče poravnati nesoglasje.

CLARENCE W. T. RICHESON.

Iz poplavljenih krajev. Povodenj v New Orleans.

Vsled vednih nalivov močno narasla voda grozi poplavitviti tudi to mesto. Voda 7 palcev visoka.

NEVARNOST SE VEČA.

Deževni viharji so položaj še poslabšali. Zadnja poročila iz doline Mississippi so slaba.

New Orleans, La., 10. maja. — Ob 10 danes ponoči je udrla voda ob vzhodju Esplanada St. v mesto in poplavlila nekaj bližnjih ulic. Voda stoji 7 palcev visoko, ter je deloma odnesla na nasipu nameščene vreče s peskom.

New Orleans, La., 10. maja. — Zadnja poročila iz preplavljenega Mississippi doline so kaj slaba. Strašni naliv so nevarnost še povečali. Vse težke vreče s peskom, nameščene ob obrežju narasle reke, je odneslo, tako, da se je bati najhujšega.

Posebno kritičen je bil danes položaj v New Roads. Vsled tega je prišlo tja veliko število rešilnih čolnov, da spravijo vsaj del 20,000 oseb broječega prebivalstva mesta na varno. Tudi v Moreauville je položaj jako kritičen. Bati se je, da bo nenadoma nastopila poplava zahtevala več človeških žrtve.

Guverner Sanders je že prišel večje število brezpolsenih zamorcev za rešilno delo.

Natchez, Miss., 10. maja. — Narasla voda je preplavila danes cvetoče mesto Vidalia, Va. V mestu stoji voda 4 do 6 čevljev visoko. Žene in otroke so spravili v Natchez. Škoda na lastnini je zelo velika.

London, Anglija, 11. maja. — Lloydova zavarovalna družba je izplačala večeraj \$6,875,000 za potop "Titanica".

Revolucija v Mehiki. Nov poraz upornikov.

Mehikanska vlada naznanja, da so pognale njene čete armado generala Orozco nazaj.

PRED ODLOČILNO BITKO.

General Huerta, poveljnik vladnih čet v severni Mehiki, pričakuje odločilne bitke.

El Paso, Tex., 10. maja. — Mehikanske vladne čete so zagnale predstražo uporne armade pod generalom Orozco nazaj. Bičje so vroče bitke, kot uvid pričakovane odločilne vojne. Skoraj 15 tisoč mož na obeh straneh je udeleženi pri teh bojih. Cilj upornikov je mesto Torreon, važna točka za kontrolo železniških prog v severni Mehiki.

General Huerta, poveljnik vladnih čet v severni Mehiki, je poslal "Associated Press" sledečo brzojavko: "General Rabago je blizu Torreona popolnoma potolkel 1000 mož broječi oddelek sovražnih čet. Na bojišču so pustili uporniki devetdeset mrtvih in mnogo ranjenih; mi smo imeli sedem mrtvih in nekaj ranjenec. Konjenica zasleduje bežečega sovražnika. Nek drug oddelek upornikov pod poveljstvom Salazarja je bil pogan v beg in se sedaj umika v smeri proti Sierra Mojada. General Huerta sigurno pričakuje odločilne bitke in lepe zmage."

Mexico Ciudad, Mex., 10. maja. — Danes zvečer je naznanila vlada, da je stal upornike poraz pri Cuatro Ciengas, zapadno od Manelova, Conhuila, 600 mrtvih in ranjenih. Vstasi so se morali umakniti v divjem begu. Zasedoval jih je polkovnik Guajardo z oddelkom državne garde v smeri Sierra Mojada.

MORILEC MALI POMILOŠČEN

Nesrečni rojak, ki je umoril Slovenca Bezeka, ne bo obesen.

Kakor posnemamo iz lista "Pittsburg Leader", je bil pomiloščen nesrečni rojak Frank Mali, ki je umoril meseca septembra pr. l. v Moon Run, Pa. Slovenca Frank Bezeka, s katerega ženo je imel pregrešno razmerje. O tem smo svoje čase že obširneje poročali. Do strašnega čina je zavedla nesrečnega Malija njegova ljubimka.

Morilec je dobil obvestilo o pomiloščenju ravno deset minut pred izvršitvijo smrtno kazni.

Prva obsodba proti White Star družbi.

London, Anglija, 10. maja. — Prva odškodninska tožba proti White Star črti je bila razsojena večeraj v prid tožitelja. Vdova nekega ladijskega strežaja je tožila zase in svojih pet otrok družbo na plačilo odškodnine; prisojena ji je bila svota v znesku \$1500. Družba je že v naprej vedela, da bode obsojena, in je takoj po vložitvi tožbe deponirala v sodišču denar.

Preiskava katastrofe "Titanica" v Angliji.

Nek ladijski strežaj je izpovedal, da se je posadka polastila enega rešilnih čolnov.

MORNARJI PODKUPLJENI.

Sir Cosmo in lady Duff-Gorden nista dovolila rešiti nesrečnikov ki so plavali v vodi.

London, Anglija, 10. maja. — Pri današnji preiskavi "Titanice" katastrofe, katero vodi trgovska zbornica pod predsedstvom lord Merseya, je bilo predlagano odgojenje zaslišanja kurjača Chas. Hendricksena. Tega bodo zaslišali šele potem, ko bodo izpovedali častniki "Titanice" kar vedo. Hendricksen je namreč zatrjeval, da se nek čoln ni vrnil, in da ni hotel pomagati v vodi plavajočim nesrečnikom, kper sta se temu uprila sir Cosmo in lady Duff-Gorden. Lord Mersey je skušal tudi danes dognati, kako re razdeli število rešenih potnikov po razredih. Tekom preiskave se je izkazalo, da so se polastili kurjači "Titanice" rešilnih pasov v tretjem razredu, ko je udrla voda v njihove prostore. S. J. Rule, nek strežaj, je izpovedal, da je bilo v rešilnem čolnu štev. 15 le kakih 4 ali 5 žen, 3 otroci, a 64 mož, skoraj sami mornarji. Fred. Scott, ki je bil zaposlen v strojnem prostoru, je potrdil, da so bili nepodirni oddelki odprti eno uro po koliziji, da bi mogle delovati sesalke. Od delkov potem niso več zaprli.

Revizija zastaranih patentnih postav.

Predsednik Taft je pozval večeraj senat, da ga naj pooblasti za imenovanje odseka, ki bo sporazumno z razsodbami vrhovnega zveznega sodišča pregledal zastarane patentne postav.

Debs kandidat socialistov?

Indianapolis, Ind., 10. maja. — Izvrševalni odbor socialistične stranke se sestane jutri tukaj, da pripravi vse potrebno za narodno konvencijo, ki se začne v nedeljo. Najbrže bode nominiran predsedniškim kandidatom E. V. Debs, če pa bi nominacijo odklonil, imenujejo Emil Seidla, J. Harrimana, M. Hayesa, D. McDonalda in Ch. E. Russella kot mogoče kandidate.

Preprečena linčarska sodba.

Montgomery, Ala., 10. maja. — Prebivalci v Union Springs bi večeraj popolnoma kmalu linčali nekega belca Alto Griffina, ki je bil aretovan pod obtožbo, da je umoril nekega Davisa v prepiru. Šerifu se je še pravočasno posrečilo iztrgati morileca razjarjeni množici in ga spraviti na varno.

Višja plača za delavce.

Vseh osem továr na suknjo in tkalnice v Rockville, Conn., so naznanile večeraj, da prostovoljno povišajo plače za sedem in pol odstotka. Povišanje pride v prid 2500 delavcem.

Krasni novi in brzi parnik MARTHA WASHINGTON

(Avstro-American proge)

odpluje v soboto dne 25. maja

vežnja do Trsta samo 14 dni.

do Trsta ali Reke - - \$38.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - \$38.60
do Zagreba - - \$39.20

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vojnja samo \$4.00 več si odprate, za otroke polovica. Ta oddelek posebno družinam priporočamo.
Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 83 Cortlandt St., New York.

Naša današnja slika nam kaže bivšega metodistovskega pastora (duhovnika) Richesona, ki je bil radi umora svoje ljubice, Avis Linnell, obsojen na smrt. Za svoj čin se bode pokoril na električnem stolu v tednu, ki se začne s 19. maja.

Bolnik.

Spisal J. T. S.

Suplent Janko Gruđen že dva meseca ni mogel iz sobe. Dasi so mu zdravniki že večkrat izjavili, da je neozdravljivo bolan in akoravno je kot izobražen človek dobro vedel, da je jetika nekaj prvo stadij smrti, je vendar še upal in se tolažil, da bo zopet okrevljal in pričel novo, vse drugačno življenje. Kdo bi mu štel v zlo, da so se mu porajale v mlademu srečo vsakojake nade in želje, da je hotel še živeti, saj je bil star jedva 26 let...

Bilo je spomladi. Vsa narava je vstajala in klicala k življenju. Janko je nervozno ležal na belo pogrnjeni postelji. Pogled mu je bil utrujen, a vendar nemiren, nestalen. Zadnji žarki zahajajočega solnca so radovedno silili skozi pol odprto okno v njegovo izbo, kakor bi se hoteli prepričati, je li se diha ta živi mrtvec, ter mu zlatili upalo lice. Koža mu je bila prozorna kakor pajčolan, da so se videle kosti, kakor bi bil spustil nanj Röntgenove žarke...

Ravno je bil odšel zdravnik. Povedal je Janku še enkrat in odločno, da nima prav nikakega upanja več, da so štete urice njegovega popotovanja po materi zemlji, naj torej uredi vse potrebno...

Osuplo je poslušal bolnik odkritosrčen odgovor. Do sedaj mu nikakor ni hotelo v glavo, zakaj bi bila usoda ravno njemu tako nemila; do sedaj se na nikak način ni mogel sprijazniti z žalostjo, ki mu jo je hoteli v glavo, zakaj bi ravno on ne smel piti iz opojne čaše življenja, do sedaj ni mogel in ni hotel verjeti, da bo moral tako mlad iz tega sveta, ne da bi se mu bila izpolnila le jedna njegovih želj. Danes pa je bil nakrat prepričan, da zanj niso upi, niso nade, da ga ne reši noben čudež več...

Nekaj tesnega mu je obšlo nad glavo, mraz mu je prebrel vse kosti, slednjič pa se je le udal v svojo usodo in se umiril. Zamislil se je v svoje preteklo življenje.

Rojenice mu niso bile natresle dragocenih darov v priprosto zibelko, delavčevega sina je čakalo le trpljenje, beda. V pomankanju in revščini so mu tekla mladostna leta. Skrbni starši in dobri ljudje so ga spravili v šolo, kjer se je pridno učil ter srečno dovršil gimnazij. Nakrat je stal na razpotju, ali v semenišču ali na Dunaj, tu brezskrbno in mirno življenje, tam boj za vsakdanji kruh. Četudi je njegova blaga mamica že od nekdaj gojila skrito željo, da bi nekoč videla svojega prvenčka pred oltarjem, ga ni niti z jedno besedico silila v duhovski stan, rada se je odpravila svojemu idealu, da bi le bil srečen njen sinček; hudo ji je le delo, da ga ni mogla podpirati; kajti doma je bila družina narasla samih dobrih in zdravih žolodcev. In Janko je odpotoval v cesarsko prestolico učiti se filozofije — navezan sam na se. S pridnostjo in vstrajnostjo se mu je posvečilo, dobiti službo domačega učitelja pri nekem češkem plemiču. Med letom je bival na Dunaju, o počitnicah pa na Češkem. Tako sta mu mirno potekali prvi dve leti visokoleskega življenja. Koncem drugega leta pa je prišel domov, hotel posvetiti svoje proste dneve svojem, ki so že hrepneli, videti svojega Janka...

Tedaj pa se je pričelo za mladega filozofa novo življenje, ona doba, ki prinaša človeku toliko veselja, pa tudi ne manj žalostnih trenutkov, ona doba, v kateri se čuti človek najmočnejšega, v resnici pa je najšibkejši, podobno trsu, katerega upogne vsaka sapica — doba sladkosti in bridkosti prve ljubezni.

Na zabavnem večeru v Čitalnici se je seznanil s Slavko, hčerjo petičnega in ponosnega trgovca. Ko je bil napravil maturo, je bila še otrok, med njegovim bivanjem na Dunaju pa se je razvila v pravo krasotico, ki je razvnela area celo starejšim gospodom. Njen pravilen, nežen obrazek je očaral vsakogar, njene nedolžne oči bi bile ukrotila leva, taka oamamna moč je sijala iz njih. Tu di Janko se ni mogel ubraniti njeni nadvladi, v kratkem času ji je bil udan z dušo in telesom, vse njegove misli so bile pri njej, vse njegove stopinje so ga vedle v njeno bližino. Slavka je opazila, da Janko le radi nje zahaja v družbo, in ni ga podila od sebe, celo prednost mu je dajala pred drugimi. Oh, kje so oni srečni,

zlati časi, ko je ves blažen sedel poleg svoje izvoljenke in kramljal z njo o ljubečem božjem svetu! Kako neprisiljeno sta se smejala medsebojnim dvopitom! Dasi je bil Janko prepričan za trdno, da ga Slavka ljubi, se je vendar bal govoriti ji o ljubezni, v strahu, da bi potem minilo ono prijateljsko in odkrito občevanje med njima, ni si upal, odgniti skrivnostnega zagrinjala, za katerim je slutil prepad...

Slednjič pa je bil prisiljen, storiti odločen korak; kajti dnevi počitnice so minevali kakor zgineva spomladni sneg. Na odhodnici, katero je napravila Čitalnica poslavljajoči se mladini, se je bil namenil, izvršiti svoj načrt. Ves dan je izbiral in iskal primernih izrazov, s katerimi bi odkril svoji Slavki ljubezen. Prihajale so mu v spomin besede, katere so junaki iz stoterih romanov rabili v podobnih slučajih, toda nobena mu ni bila povšeči, z nobeno ni bil zadovoljen.

Takoj pri prvi četvrtki je poskusil svojo srečo. Poklonil se je Slavki, ki mu je pritrdila smehljajoča. Bila je krasna kakor Vesna; neka blažena sreča, spojena s pritajeno žalostjo, ji je sijala iz nedolžnih oči, ko jo je odvedel med pare, ki so že šetali po plesni dvorani.

Se enkrat je Janko premišljal, ni li greh, da hoče tega nedolžnega otroka iztrgati iz doseda, njegova mirnega, brezskrbnega življenja in pahiti v vrtnice skrbij in bridkosti? Že je hotel žrtvovati samega sebe, da ne bi kalil sreče temu angelju.

Tedaj pa se je Slavka obrnila k njemu in ga vprašala: "Kaj tako žalostno premišlujete, gospod Gruđen? Ali bi mi ne mogli zaupati svojih skrivnosti? Morda bi vas potem žalost minila." In pri tem ga je pogledala tako zaupljivo, tako prosiče, da bi jo bil najraje objel in stisnil na srce...

"Boli me, ker moram proč od vas, ne da bi vedel, ali se boste kedaj spominjali svojega najuda, nečesa oboževatelja! Oprostite, gospodična Slavka, nočem vas žaliti, ali ne dā mi miru, moram vam povedati, kar vam je že ti sočkrat povedalo vse moje obnašanje in vedenje proti vam, kar čutim že dolgo časa in kar sila iz vulkanske silo na dan, da vas ljubim, ljubim bolj kot svoje vse, svoje življenje! Zda pa izrecite nad menoj svojo sodbo in povejte mi, ali smem nesti s seboj zavest, da mi vrčate milo za drago?"

Kar sapa je zadrževala, da ne bi ji ušla kaka besedica. Prvič v njenem življenju so ji donele na uho take sladke besede...

"Ne vem —" In zopet ga je pogledala tako milo, kakor bi mu hotela očistiti, da še dosedaj ni uganil, ali mu je naklonjena ali ne.

"Oh, kako bi smel ta vaš 'ne vem' tolačiti kot pritrditev!" "Da, smete!"

Pri teh besedah se je tako tesno privila k njemu, da mu je postalo pri srcu toplo, tako toplo...

K sreči je reditelj zaklical: nastop! kajti Janku je šetanje nakrat postalo prepočasno, najraje bi bil prehitel vse pare in vsakemu posebej pripovedoval o svoji sreči...

Sam ni vedel, kako je preplezal četvorko, tako je bil onamujen. Zdrnil se je šele pri finalu, ker je sodnikova Pavla zastakala, ko mu je podala roko...

Ko mu je Slavka pri slovesu v znak ljubezni stisnila v roko vrtinico, katero je prej nosila na prsih, so se obema lesketale v očeh solze, sladke in grenke solze...

Žalosten in potrj je zapuščal Janko rodno mesto; saj ni zapuščal samo svojih domačih, zapuščal je svoje vse, svoje življenje, svojo bodočnost, svojo Slavko... Tako težko, tako tesno mu je bilo pri srcu, kakor bi se poslavljaj brez nade, da se še kedaj povrne.

Toda ta žalost ga je minevala od dne do dne, udal se je v svoj položaj s prepričanjem, da tako mora biti, ako hoče, da bo Slavka kedaj res njegova, da kedaj lahko pogumno stopi pred njeno ga ponosnega očeta in ga prosi za njeno roko. Izpovnavši, da si mora svojo miljenko šele priboriti, se je s podvojenimi močmi lotil učenja.

Česar si ustmeno nista mogla povedati, to sta si razodevala v pismih, v kateri sta vlivala vsa svoja čustva, vso svojo srečo in nesrečo. Iz nežnih Slavkinih pism se je Janku šele odkrivala njena blaga duša. Bila je še tako

nedolžna, otročja, neizkušena!... Kako goreča ljubezen je kipele iz njenih navpih, odkritosrčnih besedij! Kako nestrpno je vedno pričakoval njenega ljubečega pisma! In jedno je bilo ljubeznavje, jedno slašje od drugega; jedno ga je bolj manilo kot drugo, ljubil jo je vedno bolj — do blaznosti...

Na Dunaju se je Janko kolikor mogoče ogibal večje družbe. Ni se ga ni prišlo, da so tovariši delali dovtepe iz njegovega samotarstva. Kaj so mu bili tovariši, ako ga je ljubila ona? In še kadar je bil v družbi, je vedno tretetel, da bi kdo izvelkel njemu tako sveto ime in ga valjal po svojih preprostih ustih. Zato pa je bil najraje sam. Kadar mu je bilo dolgčas, pa je vzel v roke njena pisma, iz katerih je puhtela tako gorka ljubezen in tako blagodejno vplivala na njegovo bolno dušo...

Tako jima je teklo leto. Ljubezen, ki sta jo zlivala v pisma, se je vedno večala in krepkeja vračala nazaj. Že se je bližal čas počitnic. Kako sta hrepnela videti drug drugega! Kako težko je pričakoval Janko trenutka, ko stisne na srce svojo izvoljenko, kako strastno si je želel poljubiti jo na ustna, na oči! Koliko načrtov, prekrasnih načrtov sta si bila napravila med letom!

Nekaj dni pred počitnicami pa je dobil Janko tako pismo:

Dragi Janko:—

Oče so prišli na sled najini zvezi. Kaj sem vse morala pretrpeti radi tega! Radi miru v hiši Te rotim, da ustaviš vsako nadaljnjo dopisovanje z menoj! Tudi čas je premenil marsikaj.

Slavka.

Nesrečnika, ki je bil po nedolžnem obsojen na vislice, gotovo ni huje pretresla vest, da bode v jednom dnevu visel med nebom in zemljo, kakor je zadelo Janka to kratko, a vendar tako uničujoče poročilo. Sprva ni verjel svojim očem, nešteto krat je prečital usodopolno pismo, a vedno je stala v njem ista žalostna resnica, da Slavka ne more imenovati več svoje, da so strte njegove peroti, uničeni vsi njegovi upi, vse nade, vsi načrti. Ugrabili so mu njo, njegovo vse, njegovo življenje! Da bi se bila ona zlahka dala privedi do te lakonične odpovedi, to mu ni šlo v glavo, to se mu je zdelo nemogoče. Ne, ona Slavka, ki mu je še pred kratkim prisegala dosmrtno zvestobo in udanost, ki je še v predzadnjem pismu izražala neskončno hrepenenje, zopet videti in objeti svojega ljubčka, ona Slavka ni bila zmožna tako bridke prevare. Ne, naj si je bil kriv ves svet, ona je bila nedolžna...

Ali prava, resnična ljubezen ne pozna nikakih ovir, nikakih zaprek! Slavka pa se mu je odpravila le radi ljubečega miru, radi miru v hiši mu je zadala tako grozen, strašanski udarec.

In počasi kakor tat se je vtihtopil v njegove misli dvom, ga je li sploh kedaj resnično in istinito ljubila, ali pa se je udala le njegovim sladkim besedam, ki so ji prve obljubljale novo mikavno, še, še neznanih čarov polno življenje...

Kaj pa pomenjajo besede: "Tudi čas je spremenil marsikaj"? Ali je mogoče, da se tako vroča, tako iskrena ljubezen spremeni v dve ali tri dni, in naj bi delovale proti nji vse peklenke sile? Morda se sama ni zavedala, da vse njeno nagnenje do njega ni bila prava, pristna ljubezen, ampak le neko sugeri-rano čuvstvo, podobno cvetki, kateri vzame mlado življenje prva slana.

In vzel je v roke vsa njena pisma. Za hip se je zatopil v one srečne čase, ko so mu bila ta rožnata pisma še v tolažbo in vspodbudo pri njegovem delu. Sedaj pa je minilo vse. Ali niso vse te prijazne besede, vsi ti presrčni pozdravi, vsi ti najgorkejši poljubčki le bridka, krvava ironija?

In zazdelo se mu je, da so se vse te mrtve črke nakrat spremenile v grde ostudne pošasti. A vse te grde in ostudne pošasti so pričele plesati pred njegovimi očmi razposajene, divje pleše, kakor bi se mu rogale, da je nekaj verjel mamljivim besedam, ki mu jih je pisalo mlado, neizkušeno dekle...

Ozrl se je po sobi, kakor bi hotel poiskati si koga, ki bi imel z njim vsaj malo usmiljenja, sočutja, pa glej, tudi tiste mirne slike po zidu, ki so ga prej gledale tako prijazno, tako priključljivo,

so postale nakrat grde, ostudne in tudi one so se smejale in režale njegovi nesreči...

Nikjer sočutja, nikjer prijaznega lica! In vrgele je od sebe vsa rožnata pisma, ki so obsegala toliko lažij, divjal je po sobi, kakor bi bil obseden, bil je z glavo ob zid in si ruval lase; njegove boli ni hotelo biti konce, le še bolj mu je razjedala notranjost, le še hušje se postajale njegove muke.

Kaj mu je storiti? Da bi nehal ljubiti tega zapeljivega, mamečega otroka, tedaj bi si moral iztrgati iz prsi srce! Da bi pa živel brez nje in gledal, kako ljubkuje z drugim — ha, z drugim ne, z drugim ne, prej bi mu zasadił nož v prsi...

Kako dobrodošla bi mu bila sedaj smrt! Stopil je k oknu in se ozrl po stopnicah pod njim, ki so ga tako privlačno, tako demonično vabile, naj si odpočije na njih, iz tretjega nadstropja pa do pritičja je daleč in človek se utruja, ako nima pod seboj trdne podlage...

Že ni čutil več nikakih bolečin, že ni videl ničesar drugega več, kakor vabeče stopnice, že se je hotel zaviheti... In zažvižgalo bi bilo po zraku, stopnice pa bi bile jokale krvave solze samega veselja nad svojim plenom, tedaj pa mu stopila pred motne in trudne oči podoba njegove ljubice, drage mamice, ki je žalostna upirala vanj svoje ljubeče oči, kakor bi mu očitala, da je čisto pozabil na njo, ki ga je vendar ljubila najnesebičnejše, najgorkeje, najprisrčnejše — in izginile so stopnice. Janko pa je nezavesten padel nazaj v svojo sobo.

Kmalu se je Janko prebudil iz nezavesti. Prišlo mu je v spomin, kako ga je podoba njegove drage mamice odvrnila od samomora. In skoro je bil lud na svojo mamico; ako bi ne bilo nje, bi on sedaj že počival in užival mir in pozabljenje; saj je bil tako potreben obojega.

Ves razburjen je zapustil sobo. Ko je stopil na ulico, je bilo kakor bi izlival iz škafa. In hvaležen je bil naravi, da sočustvuje z njim, da joka mesto njega, ker njemu vsled prevelike bolesti ni posrčila nobena solza razgretega lica.

Tedaj se mu je rodila v glavi strašna, grozna misel in mu hipoma prešla v meso in kri. Iz okna ne skoči, v vodo tudi ne, kroglice si ne zapodi v glavo, svoji blagi mamici na ljubo ne stori tega, njej noče in ne sme otrovati vseh že tako maloštevilnih uric njene ga življenja, ona tega ni zaslužila, — toda ako se bode počasi zastropil z nerednim življenjem, ako bode polagoma vnel, kakor roža, ki je izgubila svojo skrbno gojiteljico, kdo bo mislil ob njegovi krsti, da gleda samomorilec, in njegova mamica se potolažena uda v božjo voljo, saj umrje previden in ga pokopljejo cerkveno...

Zanj je minilo vse veselje, zanj ni bodočnosti. Česa naj se še nadeja na tem svetu, ko ga je varala in zapustila ona, za katero bi bil tako rad dal svoje življenje, svojo srečo kri? Unreti hoče, počasi polagoma bode hiral in nihče ga ne bode dolžil samoubojstva. In danes hoče storiti prvi korak, ki ga izdatno približa večnosti, danes hoče izpiti prvo kapljico strupa, ki bode v zvezi z naslednjimi skrivaj, toda do slednjega uničevala njegov organizem, dokler ne omahne, kakor se poruši drevo, katero so razjedli nehalnežni črvi...

In ni se vrnil po dežnik. Kakor bi ga bil zapustil razum, je začel dirjati po mestu, da so se ljudje radovedno ozirali za njim. Divjal je naprej in naprej, kakor bi tekel za stavo z električnim tramvajem in kakor bi hotel prehiteti vse dunajske izvozečke. Marsikakemu stražniku se je zdelo sumljivo njegovo počenje, toda, ker je bežal kakor burja, ga ni ustavil nihče. Dež pa je vestno vršil svojo nalogo. Premočil ga je docela, da je kar curkljalo od njega, kakor bi ga bili ravnokar izlekli iz Donave. Obledela ga ni še nikdar tako tesno ovijala, a tudi mraz mu še ni nikdar segal tako do kostij.

Ves upehan je dospel do gostilne, kamor so po navadi zahajali njegovi tovariši. Postal je nekaj časa v veži in otiskal premočeno obleko, ki je solzila kakor stude-nece, potem pa je mirnega in vetle selega lica stopil v pivnico, kjer je našel mnogo znancev, ki so začujeni zmajevali z glavo, ugle-davši redkega gosta v takem stanju. Dasi se je Janko trudil na

vse kriplice, da bi se kazal ravnodušnega, so vendar vsi vedeli, da se mu je moralo pripetiti nekaj izrednega. Kakor bi imeli sočutje z njim radi neznanega jim nesrečja, ki ga je doletela, ga ni nihče mučil z radovednimi vprašanji, ampak vsi so čakali, da jim sam razloži svoj čuden, žalosten položaj. On pa ni niti z besedico omenil samega sebe, ampak zbijal je šale, da se je moralo smejati vse o-mizje, dasi si nihče ni mogel tola-mačiti njegovega vedenja.

In Janko je pil in pil mirzo pivo, ne zmenivši se za to, da ga je mrazilo in stresalo po vsem telesu, da so mu šklepetali zobje, kakor bi mu pregibal čeljusti električen stroj. Slednjič pa se mu je jelo blesti. Tovariši so ga nezavestnega spravili domov...

Drugi dan so ga prepeljali v bolnišnico. Lotila se ga je pljuč-nica, ki ga je za cele počitnice privezala na postelj. Le dobra in močna njegova narava ga je obvarovala smrti.

Po prestani boleznii je bil Janko kakor prerujen. Nič več ni mislil na samomor. Spomini na Slavko so mu zdeli kakor sanje iz otroške dobe. Čutil se je samemu sebi, da si je hotel vzeti mladost življenje radi ženske, in najsi bi bila najlepša na širnem svetu. Poprej je bil napol otrok, bolezen pa ga je napravila moža. Izgubil je sicer jeden ideal, vero v žensko zvestobo, ostalo pa mu je prepričanje, da je njegovo življenje vredno morda cel koš takih idealov, in vesel je bil tega spoznanja.

Janko je sicer okrevljal v toliko, da je lahko nadaljeval svoje študije; ali dolga in nevarna bolezen je zapustila v njegovem telesu kal, iz katere se je počasi razvijala jetika. Dasi bolehen, je vendar končal svoje nauke pravočasno in postal suplent v mestu na deželi.

Toda le nekoliko mesecev je mogel uživati prostost; bilo mu je od dne do dne slabše, moči so ga vedno bolj zapuščale, vlegel se je ter ni več vstal...

Do današnjega dne je še upal in gojil nade, da bo zopet okrevljal, da mu bo še sijalo zlato solnce, da bo še živel veselo življenje, danes pa veruje odkritosrčnim zdravnikovim besedam, da je njegova ladja že blizu pristana...

Vse te vsele in žalostne slike, vsi ti raznobarni prizori, polni presladkih in pregrenkih spominov, ki so se kakor v kaleidoskopu vrstili pred njegovimi očmi, so docela prevzeli bolnikovo dušo in ga utrdili popolnoma.

Na prozornih licih mu je zaigrala lahna rdčica, ki se je pa kmalu umaknila sinji bledobi; iz suhih ustnic mu je izginila vsa kri, le sree mu je bilo burno in naznanjalo, da to mirno ležeco okostje še živi.

Zaspal je. Ali tudi spanec mu ni prinesel tako potrebnega miru. Njegovi razdraženi žveci so ga kmalu začarali v bujne sanje.

Videl je prostorno, dolgočasno sobo, tam v sredi je ugledal čisto priprost mrtvaški oder, brez vsakega okraska, kakor kadar umrje kak berač. Nikjer žive duše, nobenega venea, le nekaj sveč je zaspano brlelo in metalo slabotno razsvetljavo na mrliča...

V tem mrliču je Janko spoznal samega sebe...

V sklenjenih rokah je imel razpelo in rožni venee, oči so mu bile na pol odprte in steklene. Grobna tišina in mir sta vladala okoli njega, le nadležne muhe so mu frčale z nosa na brado, z brade na roki, kakor bi se hotele norčevati z njegovo onemoglostjo, ali marsikatera izmed njih je morala plačati svojo predrzno nagajivost in radovednost s smrtjo vzbrenzutnem plamenu sveč...

Mrlič je ležal mirno, nepremično. Tedaj pa so se odprla vrata in v sobo je stopila starka, sklonjena in v vsa objokana, držča v roki priprost venee. Janko je spoznal svojo mater, ki je gotovo žrtvovala zadnje vinarje, da je kupila svojemu prerano umrlemu sinu skromen venee. Starka pa je položila venee nad sinovo glavo, vzela v roke vejico in ga blagoslovila, potem pa je padla na kolena in krčevito ihtela... Slednjič pa so ji usahlele tudi solze, ki so vsaj nekoliko lajšale njeno bol — njeno gorje je bilo preveliko...

Mrlič je ležal mirno, nepremično. In v drugič so se odprla vrata in med njimi se je prikazala de-va, mlada, krasna, kakor vrtnica. Obledela ji ni bila črna, kakor se spodobilo pri mrliču, ampak bela, kakoršno nosijo neveste; na nje-

nem obrazu ni bilo videti tuge; njene ljubke ustnice so se krožile na lahek smeh in v njenih živih očeh se je svetila solza, podobna jutranji biserni rosi, — bila je, kakor bi jo bila ravnokar blagoslovila ljubeča mati, predno jo je izročila ženinemu varstvu...

Naglo se je približala odru, pristavila stol, stopila nanj in se sklonila k mrliču ter mu dahnila na blede ustnice vroč poljubček, za tem še jednega in še jednega, kakor v imenu sv. Trojice. Vmes pa mu je šepetala tako milo, tako sladko: "Vstani, ljubček moj, zunaj že čakajo svatje z vozovi, da se popeljemo k poroki!"

In prišla ga je za mrzli roki, da bi ga privzdignila. V sanjah je Janko slišal Slavkin glas, zadnjič je napol vse svoje moči in se dvignil pokonec, toda bil je prešibek, preslab, njeno ime mu je zamrlo na ustnih, omahnil je in — izdihnil.

V sobi je bil že zavladal mrak in vzel mrtveca v svoje naročje. Na nebu se je prikazala večernica.

Ko um bistrši, srce si blaži — v čisti sreči ti bodi vedno in povsod: ko ljubiš domovino svojo, misli: Človeku brat je človek, rodu rod; preganjaja se varuj in razpora, sovraštvu v srečo ne dajaj prostora!

Jos. Stitnar.

Kaj naredi kavo dobro

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

TRADE-M

Stena.

Ruski spisal Leonid Andrejev.

Prevedel A. G.

I.

Opresno sva se priplazila do zidu, jaz in moj govavi tovariš, in pogledala sva navzgor. Grebena stene ni bilo videti; ravna in gladka je kipele v zrak, in zdelo se je, kakor da bi rezala nebo na dve polovice. Naša polovica neba je bila temnorjava, a proti obzorju temnosiva, tako, da ni bilo mogoče razločiti, kje končuje črna zemlja, in kje pričena neba. In zadavljena od zemlje in neba, je sople črna noč, ječala votlo in težko, in z vsakim vzdihom in bljuvala iz svojih grudi ostri in pekoči pesek, ki nam je žgal neusmiljeno naše rane.

"Poskusiva splezati čez," je rekel moj tovariš, in njegov glas je bil ostuden in smrdeč, prav tako, kakor moj. Nastavil mi je hrbet, in jaz sem stopil nanj; a stena je bila vse previsoka. Kakor nebo, sekala je tudi zemljo in je ležala na nji podobna tolstemu si temu zmagaj, izgubljala v brezdnosti, vspenjajala se do gora, a glavo in rep je skrivala za obzorjem.

"No, poderiva jo torej!" je predlagal govavi.

"Poderiva jo!" sem pritrdil jaz. In zagnala sva se s prsni obzid, in pobarval se je z krvjo naših ran. A ostal je nem in nepremičen. Prijel se nas je obup.

"Ubite nas!" sva stekala in lažila naprej, in vsi so se z gnusom obračali od naju; in videla sva, kako so nekaterim hrbtišča kar vzdrgotala od velikega straha. Tako sva prišla do gladnega. Sedel je naslonjen na kamen, in zdelo se je, da sam kamen trpi pod njegovimi ostrimi, bodečimi kostmi. Na njem ni bilo niti kosčka mesa, kosti so ropotale, če se je zganil, in suha koža je zaskripala. Spodnja čeljust mu je visela na vzdol, in iz temne odprtine ust mu je prihajal suh in hrupav glas: "Laa—čen sem!"

A midva sva se zasmejala in drsala hitreje dalje, dokler nisva trčila na steno, ki se peslasi. Hodili so skupaj in potem spet narazen, objemali drug drugega in vrteli se, in njih obrazji so bili blede, izmučeni in resni. Eden izmed njih je začel jokati; končal je peslasi tisti brezkončni ples in je prosil, da bi nehali, a njegov tovariš ga je molče objel in zavrtel, in ko so pričeli znova hoditi skupaj in spet narazen, mu je kanila pri vsakem koraku velika in motna solza na tla.

"Jaz bi tudi rad zaplesal!" — je dejal moj tovariš; a jaz sem ga povlekel naprej. Zopet je stala pred nami stena, in pred njo sta čepela dva človeka. Eden izmed njih je bil sva enakomernih presledkih bil sva celom ob steno, dokler ni zgubil zavesti in se zgrudil na tla, a njegov tovariš je zrl resno nanj, otipaval njegovo glavo in potem steno, in ko je oni prišel spet k zavesti, je rekel:

"Treba še; ni več mnogo ostalo." In govavi se je zasmejal.

"To so norci!" — je dejal in napihlil leca. To so norci. Mislilo, da je tam zunaj svetlo. A tam je prav tako temno, in prav tako lažijo po tleh govavi in prosijo: ubite nas."

"A starec?" sem vprašal jaz.

"Kaj starec?... je odgovoril govavi. Starec je neumen, slep in ničesar ne sliši. Kdo je videl luknjo, ki jo je vrtal v steno? Ali si jo videl ti? Ali jaz?"

In razsrdil sem se in ga udaril po mehurjih, ki so se mu dvigali po črepih, in zakričal sem:

"A čemu tudi ti sam lažiš?"

"On je zajokal in oba sva zajokala in drsala naprej in prosila: "Ubite nas! Ubite nas!"

Drgetaje so se obračali od naju in nikdo nas ni hotel ubiti. Lepe in močne ljudi so oni ubivali, a nas so se bali dotakniti. Podležil!

II.

Nismo vedeli, kaj je čas, kaj večeraj, kaj danes in jutri. Noč ni šla nikdar od nas in odpočila za gorami, da bi prišla od tam spet sveža, jasnočrna in pokojna. Zato je bila vedno tako trudna, zasopla in črna. Bila je tudi zlobna. Zgodilo se je kdaj, da ni mogla več prenašati našega kričanja in stokanja, gledati naše rane, trpljenje in zlobo, in tedaj je v divji jezi hropela nje črna, votlododna grudi. In rjavela je na nas, kakor uklenjena zver, ki se ji je zmajala pamet, in ježno je migala

z ognjenimi strašnimi očmi, ozarjujočima črna brezdanja brezdnost, mračno, ponosopokojno steno in vsmiljenja vredno kopico drgetajočih ljudi. Kakor k tovarišu, stiskali so se k steni in jo prosili varstva, a ona je bila vedno naša sovražnica. In noč je bila vsa razsena nad našo malodušnostjo in plašljivostjo, in pričela je divje krohotali se, tresoč se svojim sivim, lisastim trebuhom, in stare, plešaste gore so lovile in shranjale ta stanski smeh. Odmevajoč ga je ponavljala mračno razveseljena se stena, razposajena je valila na nas kamnje, ki je drobilo naše glave in razmesarjalo naša telesa. Tako so se veselili ti velikani in klicali drug drugemu; veter jim je žvižgal divjo melodijo, a mi smo bežali in s strahom priskočevali, kako silno buči nekaj pod zemljo, silno in votlo, in tolče in prosi na svobodo. Takrat smo vsi molili:

"Ubite nas!"

A vmiraje vsaki trenutek, smo bili neumrljivi kakor bogovi. Prešel je tudi ta izbruh brezumnega gneva in veselja, in noč je plakala solze kesanja in težko vzdihala, bljuvala na nas mokri pesek, kakor bolnica. Mi smo ji z radostjo odpustili vse, smejali se ji iznemogli in slabi, in postali veselji, ko otroci, kakor sladko vetje se nam je zdelo vpitje gladnega, in z veselo zavistjo smo zrl na one štiri, ki so hodili skupaj in narazen in se vrteli v v brezkončnem plesu.

In s časom smo se začeli vrteti tudi mi; tudi jaz, govavi, sem si dobil začasno tovarišico. In to je bilo tako veselo, tako prijetno! Objel sem jo in ona se je smejala, in njeni zobje so bili belkasti, belkasti in leca rožasta, rožasta. Bilo je to tako prijetno!

Ni treba baš videti, kako se je to zgodilo; veselo so škripali zobje, poljubi so postajali vedno bolj okusni in z radostnim krikom sva pričeli biti se in griziti drug drugega. In tudi ona s s svojimi belimi zobmi me je bila po bolni zarivala v moje grudi, in prišla je prav do srea — bila me je gobavega in bednega, tako bednega. In to je bilo strašnejše še, ko gnev noči same in brezdušni krohotali. Jaz govavi, sem jokal in drgetal od straha, in natihome, da me nobeden ni videl, sem poljubljaval gnusne noge steni, in prosil jo, naj mene, samo mene, pusti v oni svet, kjer ni blaznih, in ni ljudi, ki ubijajo drug drugega. A stena me ni izpustila. In bljuval sem na njo, bil po nji s pestjo in kričal:

"Poglejte jo ubijalko! Onase vam se smeje."

A moj glas je bil gnusen, in moj dih smrdeč, in nikdo ni hotel poslušati me, gobavega.

III.

In zopet sva lazila okrog, jaz in moj govavi tovariš, zopet je bilo sumno krog naju, zopet so molčeč vrteli se oni štiri, otrešali prah s svojih oblek in obilavali krvave rane. No mi smo bili trudni, bilo nam je težko, in življenje nas je težilo. Moj sopotnik je sedel, jednakomerno je udarjal po zemlji z oteklo roko, in sepetal naglo s svojim gnusnim glasom:

"Ubijte nas! Ubijte nas!"

Naglo sva skočila na noge in se vrgla med tolpo, a takoj se je razšla, in videli so se bili samo hrbti. In klanjata sva se hrbtom in prosila:

"Ubijte nas!"

A nepremični in gluhi so bili hrbti, kakor stena. To je bilo tako strašno, ko ne vidiš obrazov ljudem, temveč samo hrbte, nepremične in gluhe.

Moj sopotnik me je zapustil. Zagledal je obraz, prvi obraz, in bil je prav podoben njegovemu, ves strašen in razjeden od ran. Bil je to obraz ženske. Nasmehljaj se ji je, in hodil okoli nje, iztegujoč svoj vrat in razprostiraje okoli sebe smrad, in tudi ona se mu je nasmehnila in povesila oči, ki so bile brez trepalnic.

In pričela sta se ženiti. In v trenutku so bili vsi obrazi obrnjeni na njiju, in glasan, krohotač smeh je pretresel zdrava telesa: tako smešno je bilo videti to ljubimkanje. Smejati sem se tudi jaz, govavi; glej, neumno je ženiti se, če si tako grd in bolan.

"Norec!" — sem mu rekel z nasmehom. — "Kaj naj počneš z njo?"

Govavi se je prevzeto nasmehnil in odgovoril:

"Trgovala bova s kamnjem, ki pada raz zida."

"Pa otroci?"

"Otroke bova ubivala!"

Kaka neumnost! Roditi otroke,

Delo

pri katerem se pripogibate, hodite, vzdigavate, sklanjate in vspenjate — delo v vlažnih prostorih — delo pri katerem ste razpostavljeni k nagli izpremembi gorkote, oslabi obisti, toda

Severova Zdravila za obisti in jetra

(Sever's Kidney and Liver Remedy)

bo vzdrževalo te važne organe v dobrem stanju, tako da boste mogli prestatati te napore. Posebno dobri dar za delavce.

50c. in \$1.00

Lekarniki povsodi prodajajo Severova Zdravila. Zavrnite nadomestitve. Tisto zdravilo, ki nosi nadpis "Severa" je dobro.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

da se jih ubije. In potem ga ona najbrže kmalu zapusti — njene oči so tako lokave!

IV.

Končala sta svoje delo — oni, ki je bil s celom ob steno, in tovariš njegov, ki mu je pomagal. In ko sem prilezel tja, je visel eden na kavlju, zabitem v zid, in je bil še gorak, a njegov tovariš je potihoma pel veselo pesmico.

"Stopi in povej gladnemu" — rekel sem mu; in on je ubogal in šel, in nejpotoma pel. In videl sem, kako se je gladni dvignil s svojega kamna. Zaleval se je in padal, in se zadeval povsod s svojimi ostrimi lakti, in zdaj po štirih hodeč, zdaj spet plazec se, se je privlekel slednjic k zidu, kjer je visel obešeni, tleskal je z zobmi in smejal se vesel, kakor otrok: "Samo kosček noge!"

A zamudil je, in drugi, močnejši so ga prehiteli. Suvaje drug drugega, praskaje in ujedaje se, so ližali truplo obešenega in grizli njegove noge, tleskali so zadovoljno z jezikom in ropotali z razgrizenimi kostmi. A njega niso pustili. Čepel je in gledal, kako jedo drugi in se obilavajo z jezikom, in zategneno tulenje je grčalo iz njegovih velikih in praznih ust:

"Laa—čen sem!"

Bilo je smešno. Oni je umrl radi gladnega, a gladnemu ni ostal niti kosček noge. In smejal sem se, in moj govavi tovariš se je smejal, in tudi njegova žena je z nasmehom odpirala in zapirala svoje lokave oči: popolnoma zapreti jih ni mogla, ker je bila brez trepalnic.

A on je tulil vedno bolj divje in glasno:

"Laa—čen sem!"

In hripavost je izginila iz njegovega glasu, ki se je s čistim in jasnim bronastim zvokom, dvigal navzgor, udarjal ob zid, in odbivši se od njega bežal nad temnimi brezdnimi in sivimi vrhovi gora.

In kmalu so zatulili vsi, ki so ostali ob zidu, a bilo jih je, kakor kobilice, in polpehni in gladni so bili vsi, kakor kobilice; in zdelo se je, da je v znesnosnih mukah zatulila sežgana zemlja sama, in odprla široko svoje kamenito žrelo. Kakor gozd suhih drevcev, ki jih je bučeci veter sklonil na eno stran, so se dvigale in stegovale k steni krčevito-ravne roke, suhe, revne, kakor da bi molile, in bilo je v njih toliko obupa, da so vzdrgotali kamni, in so plaho bežali proč sivi oblaki. A nepremična in visoka je stala stena, in ravnodušno je odbijala ves krič, rezajoč in prodirajoč gosti, smrdeči vdih.

In vse oči so se obrnile proti steni, in ognjeni plameni so švigali iz njih. Bili so uverjeni in so čakali, da se zdajpazdaj poredi in odkrije novi svet; v svoji zaslepljeni veri so že videli, kako se valijo kamni, kako se od vznosa do vrha trese kameniti zmagaj, pijan od krvi in človeškega mozga. Mogoče, da so le solze trepetale v naših očeh, a smo mi mislili, da trepeti stena; in vedno strašnejše je postajalo naše tulenje!

Gnjev in vrisk bližnje zmage je zazvenel v njem.

V.

In glej, kaj se je tedaj zgodilo. Na visok kamen je stopila suha, stara ženska z udrtimi, suhimi lici in dolginimi nepočesanimi lasmi, ki so bili podobni sivi grivi starega, gladnega volka. Njena oble-

Severov Kričistilec

(Sever's Blood Purifier)

naredi čisto, obilno in zdravo kri odstrani kožne opahke ozdravlja bule žive rane, uljesa, in kožne bolezni.

Vaš zdravi in vzdržuje zdrava.

Cena \$1.00.

Ali ste otrujeni?

Ako ste popolnoma otrujeni proti večeru, ako ste oslabei vsled prenapornega dela, bolezni ali starosti, ako je mlado letna barva prošla iz vaših lic, potem je čas, da uživate:

Severov Življenski balzam

(Sever's Balsam of Life)

Cena 75c.

Pošto oropal a la Koepenick.

V Inomostu na Tirolskem je pred nedavno lopov, uniformiran kot poštni uslužbenec, okral poštno podružnico Inomost-Neustadt za 18.000 kron. Ravno ob istem času se je poizvedelo, da je bila na pošti Pradl ukradena poštna vreča s 6000 kronami.

Kam je vreča prišla, ne ve nihče, a v obče se sodi, da je postal nje nepostavni lastnik isti lopov, kateri je ukradl 18.000 kron. Par dni pred to veliko tatvino je isti lopov poskušal na železniškem postnem uradu si prilastiti vrednostna pisma neke banke, ali uradnik je z nekim zgovorom preprečil izročitev. Lopov je potem v tretje poskušal svojo srečo v postnem uradu Mariabirg, da bi mu tam uročili denarno pošto, toda uradniku se je zadeva zdela sumljiva in mu je ni izročil; ko je vprašal po telefonu glavni urad, je bil njegov sum opravičen. Toda lopov je ostal trden pri svojem načrtu. Šel je v četrti urad in bil tam končno dobro plačan za svoj trden sklep, ker izročili so mu vrečo z 18.000 kronami. Svojo lopovskišno je proizročil na jako enostaven način. Šel je k ženi nekega pismonoše, o katerem je vedel, da ga ni doma; prosil ženo, da naj mu posodi staro, ponošeno uniformo, češ, da jo rabi za predpustno šalo in žena je ugodila njegovi prošnji. Potem je šel v poštni hlev, ukazal takoj vpreči poštni voz, češ, potreba ga je za "izvanredno službo"; to so mu storili, ne da bi se obotavljali. Ukazal je postiljonu in dečku, kateri raznaša brzojave, da se vsedeta na kozla, kar sta seveda tudi napravila. Vozil se je od jednega poštnega urada do drugega po pisemno pošto, katero so mu tudi takoj uročili. Te poštnne pošiljke so bile brez vsake vrednosti, zato jih je tudi oddal na kolodvoru. Potem je šel peš v poštni urad v Kischelergasse; med potjo si je pri nekem branjevev izposodil ročni voz in potem v uradu zahteval tudi vrednostne pošiljke; katere je tudi dobil proti podpisu "Ernest Brandl". Lopov je odpotoval še isto noč na Dunaj. Nek poštni uradnik je medtem že zvedel o slepariji in naročil policaju na kolodvoru, da naj strogo pazi na vse odpotujoče in gleda, da zasaci lopova. Uradnik je potem tudi policaju pokazal lopova

in rekel, da naj ga prime, toda policaj se je upiral, češ, osebni popis ni povsem pravilen. V obče je pa policaj tudi zatrdjeval, da je oni človek vstopil v voz prvega razreda — kar je seveda lahko storil s tako dobro kupčijo — on pa je pričakoval in tudi nadzoroval vozove tretjega razreda; policaj ni bil mnenja, da se taki lopovi vozijo v prvem razredu, kar se pa po navadi zgodi.

Mah in lišaj na sadnem drevju.

Sadno drevje se poraste z mahom in lišaji, če drevesna lub odmrine in mrtva lubad ne odpade. Tako odumrla lubad napravljajo ugodna tla za razvoj mahu in raznih lišajev. Da lubad odmrine, so pa vzrok neprimkladna in premalo gnojena tla in vlaga. Zato je pred vsem poskrbeti za gnojenjem za dobro rast, odumrlo lubad, mah in lišaj z drevesno krtačo odstraniti, drevo in veje pa namazati z apnenim beležem.

Velike goljufije.

Na prošnjo ruske policije v Odesi je bil v nekem hotelu v Budimpešti aretiran neki Wolf, Zid, ki je izvršil ogromne goljufije v Odesi in Berlinu. Z družino je v Budimpešti bival navidezen v zelo skromnih razmerah; pri preiskavi njegovega perila pa so našli pri njem 7000 mark in 14.000 dolarjev, poleg tega pa tudi razne dokumente o delovanju ruske "ohrane". Dva v Budimpešto dopisne ruske detektiva sta na dovoljenje ogrske policije odpeljala Wolfa v Odeso.

THE LACKAWANNA.

Najpripravnejša železnica za potnike namenjene v Evropo.

V neposredni bližini transatlantskih parnikov.

Prevoz potnikov in prtljage zelo poceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo.

Direktna pot v Scranton in prenočevanje okraje.

Med New Yorkom in Buffalo vsi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov;

Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štiri vlaki;

Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet;

Med lokalnimi točkami priroten in pripraven promet.

Nadalje informacije glede vaših cen, odhodov in prihodov vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cullen, prometni nadzornik polikova

90 West Street, New York.

Lackawanna Railroad

NAJLEPŠE, najcenejše in najbolj trpežne tiskovine dobijo slavna društva vseh Jednot v unijski slovenski tiskarni. Izdelujemo pisemski papir, kuverte pravila, zdravniške liste, vstopnice in vse druge tiskovine. SLOVENC! PODPIRAJTE SLOVENC! CLEVELANDSKA AMERIKA 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O.

MATIJA POGORELC, trgovec z zlatino. V zalogi imam tudi znake vseh slovenskih Jednot in Zvez ter prodajam iste po primernih cenah. Matija Pogorelec, 29 East Madison Street, Chicago, Ill.

A. J. KRASHOWITZ Oakford Ave., Richwood, W. Va. trgovina z mešanim blagom Pri meni dobite vsakovrstno špecerijsko blago, najfineje sveže in suho meso, vse po najnižjih cenah. Imam veliko zalogo finih svežih in suhih klobas, gnjati in plečet. VSE JE PRIPRAVLJENO IN PREKAJENO PO DOMAČI ŠEGI. ROJAKI! Ne hodite k tujcem, ki vas že toliko časa do košti glodajo, temveč podpirajte domačo obrt to je svojega rojaka. SVOJI K SVOJIM!

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Če celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
Canado.	1.50
pol leta.	1.50
Če leto za mesto New York.	4.00
pol leta za mesto New York.	2.00
Evropa za vse leto.	4.50
pol leta.	2.50
Če leto.	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
zvenem nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez poljsa in osebnosti se ne
natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošilja po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivaleče naznani, da hitreje najdo-
mo naslednika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
zlov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

Roosevelt je dobil po postu pe-
kleski stroj, in ko so z največjo
predvidnostjo odprli zavitek, se je
izkazalo, da je bilo v njem neko
patentno zdravilo. Poceni rekla-
ma... za posiljalca in prejema-
nika.

"Operacije" Italijanov na oto-
ku Rhod so nam zopet osvežile
spomin, da vemo sedaj, da pete-
linji boj se vedno ni končan.

Za kratko vožnjo v avtomobilu
je treba plačati tri dolarje — in
proti tem avtomobilnim roparjem
policeja ne more nič opraviti.

Zopet nov rekord. Neki Char-
les Ryan je 53 ur nepretrgoma
igral na glasovir. Kdo vruga ga
je neki poslušal toliko časa!

Bogatin trdi, da bogastvo ne
osrečuje. Siromak pa, da je siro-
maštvo nesreča. Rešitev socialne-
ga vprašanja: bogatin in siromak
naj izpremenita svoja mesta.

Nek slovenski list v osrednjem
zapadu, glasilo velike slovenske
organizacije, je zadnje čase po-
polnoma zgrešil začetno mu pot.
Svaka sila do vremena, pravijo
 Hrvatji, in to bo držalo tu-
di tu.

Pri podpornih organizaci-
jah ni treba uganjati ne te in ne
one politike. Saj je listov dovolj,
ki se bavijo s tem. V nasprotnem
slučaju more nastati spor, kar bi
bilo le obzavolati.

Omenjeni list je izračunal, kol-
iko dohodkov ima najvišji "slu-
ga" — torej pedentar — hlapec.
Združenih držav. Naša vlada
plačuje svoje uradnike, ne pa
hlapece.

Čitali smo že tudi v nekem li-
stu, ki je pisal, da so tajniki glav-
nih odborov te ali one organizaci-
cije "hlapeci" vseh članov.

Slovenske podporne organiza-
cije ne zahtevajo velikih prispe-
vkov. In ti prispevki se ne
plačujejo, da bi člani gospodarili
nad "hlapecem" — tajnikom, am-
pak v svojih bratske podpore,
bratske vzajemnosti.

Pustimo tedaj vsakomur svoje
in ne mečimo okoli z izrazi, ki ni-
so za nikomur in ki zabavljajo
samo smehom.

Soc. poslanec Berger obljubi-
je prepoved socialistične stranke.
V prvi vrsti bodo na soc. konven-
ciji temeljito pometli z anarhi-
stičnimi elementi in jih vrgli ven.
Če ne ostane pri obljubi, je
stranki lepši napredek zagotov-
ljen.

Tudi med našimi socialisti do-
bimo osebe, ki so bolj anarhistič-
nih kakor socialističnih nazorov.
Kaj napravijo ti, ki hodijo sedaj
pod rdečim praporom?

Slovenske vesti in dopisi.

Naš rojak Josip Mittel otvoril
je v sredini slovenske naselbine
na štev. 45 1. Ave. v New Yorku
med 2. in 3. cesto novo lepo ure-
jeno mesarsko obrt in ga roja-
kom toplo priporočamo.

Delo v Milwaukee, Wis. — Ro-
jak Josip Tratnik nam poroča, da
so se delavske razmere v Milwau-
kee, Wis., obrnile na boljše. Z
dnem 1. maja so dobili delavci v
tovarnah in tudi pri vnanjem de-
lu za deset odstotkov povišano
plačo. Delavce so celo že iskali po
hišah, kar se prej že dolgo ni
zgodilo.

Hud mraz. — Iz New Hradee,
N. Dak., nam poročajo, da imajo
tam silen mraz. O dneva 7. maja
naprej morajo kuriti. Pet dni
je bilo, da je bilo groza. Voda je
višja, kakor je bila takrat, ko se
je topil led. Obilo mostov je po-
rušenih. Temperatura menjava
zadnjih osmih dni od 34 do 48.
Farmerji se tolažijo, da bo dobra
letina.

New York. — Podpisani prosi-
mo, da sprejmete par vrstic v
predale edinega slov. dnevnika
Glas Naroda. V prvi vrsti hoče-
mo izraziti naše popolno priznanje
g. Frank Sakserju, kakor
njegovim uslužbenecem. Čitate-
ljem lista pa priporočamo, da se
v vsakem obziru zaupno obrnejo
na omenjeno tvrdko. Sprejmite
torej iskreno zahvalo za nam iz-
kazano vpljnost in prijazno na-
klonjenost. Ogledali smo nove
stroje v tiskarni Glas Naroda in
občudovali smo izvrstno uredbo
v Sakserjevem poslopiju, kjer se
tiska dan za dnem dva dnevnika
in vse se vodi v najlepšem redu.
Čestitamo slovenskemu podjetju
in želimo mnogo napredka. Ob-
nemem ključem vsem prijateljem
in znancom po širni Ameriki, po-
sebnost pa svojim družinam v
Clevelandu: na srečno svidenje!
Kakor tudi onim onkraj oceana,
kamor hitimo, da se srečno po-
zdravimo. Bog daj srečno sviden-
je! — Anton Grdina, Jernej
Knaus, Terezija Petkovšek, Ma-
rija Bizjak, Ana Blatnik, Fran-
čiška Alič.

Moon-Run, Pa. — Ker že ni bi-
lo dolgo nobenega dopisa iz naše
precej velike slovenske naselbine,
sem se jaz namenil opisati neko-
liko tukajšnje razmere. Z delom
gre se precej dobro; dela se si-
cer vsaki dan, zaslužek je pa raz-
ličen, kakoršen ima kdo prostor.
Delo se tukaj dobi težko, zato ne
svetujem rojakom semkaj hoditi
za delom, ker je še mnogo brez-
poselnih. Sedaj smo imeli tudi
par tednov počitnice v mesecu
aprilu, nakar je nam družba pri-
volila povišano plačo za pet od-
stotkov od tone. — V društvenem
polju smo na dobrem; imamo
štiri slovenska društva, kate-
ra spadajo k raznim Zvezam in
Jednotam, tako, da se lahko vsak
zavaruje v slučaju bolezni ali
smrti; ali žalibog, so še nekateri,
ki niso pri nobenem društvu. Po-
sebnost lepo napreduje društvo sv.
Barbare štev. 3 s sedežem v Fo-
rest City, Pa., katero si je zgra-
dilo svojo lastno društveno dvo-
rano, katera bode v ponos vsem
tukajšnjim Slovincem, kakor tu-
di v okolici. Slavnostna otvoritev
bode dne 30. maja. Podpisani
sem že razposlal povabila na vsa
sosedna društva in vabim še en-
krat v imenu društva sv. Barba-
re vsa sosedna društva, da se te
slavnosti udeležijo blagovolijo. V
enakem slučaju bomo tudi mi
vedno na razpolago. Vsi člani
društva sv. Barbare št. 3 v Moon
Run, Pa., naj se zberejo skupaj
točno ob pol 8. uri zjutraj dne
30. maja v premoškemu dvoranu,
odkoder potem skupaj odkoraka-
mo na kolodvor in sprejemamo do-
še goste. Društva se sprejemajo
od 8. ure zjutraj do 9.30, potem
odkorakamo do nove dvorane,
nakar ob 10. uri nagovornika g.
Valentin Veber in g. Fran Maček
otvorita dvorano. Po otvoritvi
korakali bomo malo po glavni
cesti in potem nazaj v novo dvo-
rano, nakar se prične prosta za-
bava, ki bode trajala do drugega
dne. Svirala bode domača godba
na pihala. Vstopnina je prosta;
pri vstopu dobi vsak gost krasen
sopok, kateri stane samo en do-
lar, za dame 25 centov. Za okrep-
čitev želočca in suho grlo bo vse
preskrbel v to izvoljeni odbor.
Da se stvar tako hitro vrši, je te-
mu vzrok, ker bo imelo društvo
v Willock, Pa., enako slavnost,
ali kedaj, to še ne vemo, a vse-
eno pričakujemo veliko udeležbo.
Vsi dobrodošli! — Fran Močnik.

Milwaukee, Wis. — Naselbina
Milwaukee je še mlada, kljub te-

mu stoji na krmilu drugim, sta-
rejšim naselbinam v vseh ozirih.
Kakor trdijo, je prišel prvi beli
človek v Milwaukee leta 1835 po
imenu Junno Solomon; takrat so
bila milwaukee tla bojno ali lov-
sko polje Indijancev. Pozneje je
bil Solomon izvoljen prvim župa-
nom. Ime Milwaukee je baje na-
stalo po prvi beli hčerki, rojeni
po imenu Milwaukee. V 77 letih
je mesto naraslo, da danes šteje
nad 373,800 prebivalcev. To šte-
vilo tvori seveda tudi precejšnje
število Slovincem, kojih število
se vedno narašča. Ne smemo pa
misliti ter šteti milwaukee slo-
vensko naselbino napredno le ra-
di števila ondodnih Slovincem,
marveč so ondodni rojaki res pra-
vega naprednega duha in tvorijo
nekačo luč vsem ostalim sloven-
skim naselbinam. Ne bode na-
tanko opisoval, ker bi ne mogel
zadostno opisati milwaukee za-
vedne rojake, omenim naj le, da
so si vzeli težko nalogo, koji pa
bodo gotovo kos, ako s sedanjo
zavednostjo vstrajajo. Milwauski
Slovenci si nameravajo zgraditi
čim prej svoj slovenski dom;
delničarji in ostali rojaki pridno
donašajo svoje prispevke, želeč,
da se kolikor prej mogeče zgradi
slovenski dom, ki bode v ponos
naselbini. Zemljišče so že kupili,
koje meri 100x160, ter je ravno
v sredini slovenske naselbine, je
na prostoru, če pride Slovinci iz
iztoka ali zapada ali iz vseh šti-
rih krajev, bode dospel ravno
pred slovenski dom in mu ne bo-
de treba trkati na tuja vrata.
Kako poslopje bode zgradili in
kake koristi bode to, prepustim
tamošnjim dopisnikom, rečem le:
Naprej z vstrajnostjo in poštova-
nostjo in vaša naloga bode go-
tova! — Dne 1. maja je zastra-
žak nekaj voznikov poučile žele-
znice, za kar se je pa družba že
prej preskrbela s stavkocaki in z
možni s kolom v roki, kateri kaj
radi udarjajo po ubogem trpinu.
Milwaukee zelo pogreša prejšnje-
ga mestnega župana E. Seidelja.
Mož je v slučaju štrajka poslal
svoje redarje, da so takoj od-
gnali stavkocake, a sedanji kapi-
talištni "mestni oče" Bading
naredi ravno nasprotno, in sicer
kol na delavca. Kakor je bilo že
večkrat poročano, se je kapitali-
zem pri zadnjih volitvah poslužil
raznih zvijač, koje so vplivale na
"izobraženo ameriško ljudstvo"
in tako ga privedel do zapetnega
kapitalističnega gospodarstva. —
A. A. Bombač.

Kansas City, Kans. — Poseb-
nosti nimam za poročati. Z de-
lom gre po navadi, kedor je rav-
no prav hud prijatelj dela, ga že
dobi, če prav ne najboljše, to-
da brezposelnih se pa še veseno
ne manjka. Seveda večkrat si pa
tudi mislimo, kedo naj bi prodal
svojo delavsko moč za tako siro-
mašno plačo, katera ne odgovar-
ja dragim življenjskim potrebš-
tinam. No pa je že tako, da mora
delavec prenašati vse breme. De-
laj in trpi, to naj bo v tolažbo.
— O napredku naše naselbine ni ni-
ravnno znano, ker spimo le bolj
spanje pravičnega, morda smo
preveč samosvoji in se bomo to-
zadevno že se oglašil, ker danes
ne morem se izreči svoje sodbje.
Jaz sem še bolj mlad v tej nasel-
bini. — Pred kratkem nas je ob-
iskal naš rojak s svojo ljubico,
katera ga vedno spremlja na nje-
govih potih. Da pa ne bode te do-
veden, kdo je ta, povem, da nas
je obiskal Terbovičev Tone.
Kakor že stara prijateljca, kram-
ljala sva skupaj par veselih ur.
Radoveden sem, kako obdobje bo
pa on izrekel o naših slovenskih
cvetkah. Gotovo bode njegova
obdobja pravičnejša od one, ki
jo je izrekel nekdo v štev. 22 A-
merikanskega Slovence. Dopis-
nik je baje smatral za greh, če
se Slovinci udeležijo raznih slo-
venskih zabav. — Dne 5. maja
obhajali smo svatbo g. Maksa
Guštinca z gospico Ančko Kure.
Sukalo se je staro in mlado kas-
no v noč in zadovoljni smo se
pozno razšli. Želimo jiina obilo
sreče v novem stanu. — Fran
Alešu.

Frontenac, Kans. — Tudi jaz
sem se namenil napisati par vr-
stic v naš preljubljeni list. Naj-
prvo poročam rojakom širom A-
merike, da smo imeli veliko cer-
kveno slavnost, katero je prire-
dil naš župnik Rev. Dr. Joseph
Pumpy. Praznoval je 25letnico
svojega mašništva. Od blizo in
daleč je prišlo veliko ljudi, tudi
okrog 30 duhovnikov, med njimi
dva č. gg. škofa, je bilo navzo-
čih. Eden od č. gg. škofov je bil
iz Wichita, Kans. Dva poljska
društva z zastavami stala sta špi-
rir med cerkvijo in župniščem.
Dane iz Frontenaca so pa pre-

**Look Out! You'd better
take care of Yourself**

**Dr. Richterjev
Pain-Expeller**

Glavobol, bolečine v grlu, v prsih
in straneh, slabe žleza in drugi znaki
prehlade ne bodo imeli nevarnih po-
sledic, če bode te rabili

po predpisih, ki so natisnjeni na
omotu. 25c. in 50c. steklenice.
Čuvajte se ponaredb in pazite na
sidro in naše ime.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.

Dr. Richterjevo Conge Pileule olajšajo.

(25c. ali 50c.)

skrbele udeležencem slavnosti
dober prigrizek in razna okrep-
čila. — Drugih posebnosti ni-
mam, toda omenim naj še to, da
nas je tukaj še mnogo brezposel-
nih. Vzrok temu je, ker sta dva
premoška rova izzerpana in tre-
tjemu je pa voda zalila grlo. Za-
to ne svetujem rojakom semkaj
hoditi za delom. — Vreme je se-
daj nekaj boljše. Dne 26. aprila
zvečer nam je hud vihar z de-
žjem in točo nanesla upustilo
sadno drevje in napravil veliko
škodo po vrtovih, zato bode slaba
letina. — Za danes naj bode do-
volj, se bom pa še drugič kaj o-
glasil. — I. T.

Primero, Colo. — Ker se le red-
ko kdaj čita kak dopis iz naše
gorske naselbine, zato sem se jaz
namenil napisati par vrstic, da
opisem tukajšnje razmere. De-
lavske razmere so tukaj različne,
dela se 4—5 dni na teden, zaslu-
ži se pa, kakor ima kdo prostor.
Delavskih moči je tukaj dovolj.
Na društvenem polju pa tudi tu-
kaj ne ostajamo zadnji; imamo
dva podporna društva, in sicer
Planinski Raj štev. 8 S. N. P. J. in
društvo sv. Barbare postaja
štev. 24 s sedežem v Forest City,
Pa. Zatorej, rojaki, ne zamudite
lepe prilike, ker dostikrat pride,
da je že pozno. — Ignac Mi-
klavčič.

Klein, Mont. — Tukaj delamo
skoraj vsaki dan v premoškem
rovu. Zasluži se pa prav slabo,
ker nam primanjkuje vozov za
nakladanje premoga, tako, da se
ravno za hrano in stanovanje za-
služi. — Dne 18. aprila nam je
nemila smrt pobrala rojaka Josi-
pa Rjavška v starosti od 54 do
55 let. Zadel ga je kap. Ranjki
je spadal k društvu Slovenske
Svobodomske Podporne Zveze
v Roundup, Mont. Pogreb je bil
v nedeljo dne 21. aprila, kate-
ga so se udeležili vsa tukajšnja
slovenska in hrvatska društva.
Ranjki je bil tukaj šele kakih 18
mesecev in je bil doma iz Stranj
pri Kamniku na Gorenjskem.
Tukaj zapušča žalujočo vdovo.
On je bil pri vseh tukajšnjih ro-
jakih splošno priljubljen. Bodi
mu lahka tuja zemlja! — Fran
Grahek.

Slika iz vojne.

STANJA.

Češki spisal Bohumil Brodský.

(Dalje.)

Noč je bila temna in na gorah
je vladal mir. Nista šla po cesti,
koder so navadno hodili v Kr-
stac. Stanja je izbrala drugo, dalj-
še pot. Poznala jo je dobro ter
vedela, kod ima iti, da ju nihče
ne opazi. Navzile temu sta mora-
la biti previdna. Kako rad bi bil
še Stanja naposled povedal vse,
kar mu je v tem trenutku ločitev
polnilo sree, toda pri vsakem po-
skusu ga je Stanja opomnila, naj
molči in gleda na pot.

Naposled dospeta z griča na
ravnino. Stanja je jela iti počas-
neje ter se ozirala radovedno o-
krog. Nato je zamolklo zakričala
in na njen klic se je oglašil ne-
daleč drug podoben odmev. Na-
potita se tje. Za grmičjem je
čakal Sava z dvema konjema.

"Urno, Stanko, obleci se!" je
naročil tiho. "Tu imaš drugo,
varnejšo obleko. A ti, Stanja,
dirjaj proti domu ter hiti z Ma-
rico brez odloga na Črno Goro!
Zdelo se mi je, da sem sinoči vi-
del Petra Semenoviča plaziti se
po naših gričih. Vzemij s seboj
handžar in samokrese, midva jih
dosti ne potrebujeva; pa še itak
nisva brez orožja."

Stanja je vzela orožje ter se
poslednjič približala k poročniku.
"Ostani z Bogom, Stanko! Ča-
kaj, hočem na te do smrti!"

Poljubila ga je na ustnice ter
se mu izrgala iz naročja.
Urno je izginila v temi ter be-
žala razlijevana, da se je prema-

gala ter mogla tako odvrniti njen
ali Stankov pogin. Pa tudi Stan-
ku ni ostalo časa za premišljevan-
je. Sava ga je oblačil mrzlično
urno. Komaj je končal, da je od-
vezal konja ter silil Stanka, naj
ga zasede. Odjezdita iz grmičja.
Starec je odjezdil naprej ter spu-
stil konja v dir. Stankov konj je
varno cepetal za njim s štelečimi
ušesi in veselo smrkaše, kakor bi
čutil radost na začevajoči se
poti.

Jezdila sta kake četrt ure, kar
se nakrat v nočni tišini začuje
strel. Oba jezdeca naenkrat pri-
držita konja.

"Za Boga, nekaj se je pripet-
ilo Stanji!" zakliče poročnik
prestrašen. "Obrni, Sava, pojdi-
va ji na pomoč!"

"Počakaj, ni še tako hudo! To
je bil strel iz njenega orožja. Spo-
znal sem to po glasu. Ako se o-
glasi še več strel, bode slabo."

Stala sta še trenutek, toda pov-
sod je bilo tiho.

"Pojdi, Stanko, Stanja je na
varnem!" reče Sava ter potegne
uzdo. "Poznam to dekle; ne boji
se cele tolpe roparjev. Gotovo je
zadela onega, ki ji je prišel na
pot."

Zaman je prosil poročnik. Mo-
ral je slediti staremu, ki je že sko-
koma jezdil naprej. Sava je bil
pravi gorjanec. Poznal je vsako
pot in stezico, ter pogumno je
lahko šel celo po noči, kamor je
hotel. Saj je bil v mladih letih
jeden izmed hajdukov, ki so pre-
bili cela leta na gričih, napadaje
od tod tude čete, ki so izžema-
le njegov rojstni kraj. Pa tudi
konja sta bila privajena hoditi
po takih potih. Poročnik ni niti
slutil, koliko sta veljala Sava.

Moral je za nju prodati svojo ko-
lo, ker mu drugače nihče ni ho-
tel posoditi denarja.

Kaj je bilo to stareu mar? Saj
je storil to za Stanka, katerega
je ljubil kakor sina, in za Stanjo.
Ranjki je bil tukaj šele kakih 18
mesecev in je bil doma iz Stranj
pri Kamniku na Gorenjskem.

Tukaj zapušča žalujočo vdovo.
On je bil pri vseh tukajšnjih ro-
jakih splošno priljubljen. Bodi
mu lahka tuja zemlja! — Fran
Grahek.

Potovala sta brez ovir. Jezdila
sta po pustinji in nikjer se ni pri-
kazal kak človek. Poraz pri Foci
je bil grozen. Zlasti prvega dne
so se vstasi razpršili na vse stra-
ni in Sava je smel računati na to,
da nikjer ne naleti na kako kr-
delo.

Proti jutru se Sava ustavi.
"Stanko, do Foce imam samo
jedno uro", reče. "Od tod ni da-
leč do vojaških straž. Moram se
vrniti. Odloži svoj vrhno obleko
ter jezdi ob potoku. Bog te spre-
mi!"

Poročnik ga objame in poljubi.
Čutil je, kako ga starec krepko
pritiska k sebi.

"Ne pozabi na Stanjo!" ga
prosi Sava ganjen. "Veš, da je
ona moja veselje. Ne mogel bi
mirno umreti, ko bi bila ona ne-
srečna. Pojdi sedaj! Ko nas pri-
deš iskat, pojdi v Ostrog in po-
prašaj po mojem bratu Andreju."

"Kmalu pridem. Sava, oskrbuj
mi Stanjo!" je prosil poročnik
ter, odločivši obleko, zasedel ko-
njo. "Pozdravi mi Stanjo in Ma-
rico! Z Bogom!"

Podasta si roke ter se razideta.
Sava je jezdil nazaj in Stanko
pustivši konju počasi iti, je šel
dalje ob potoku.

Čez pol ure je začel zvoneč
glas: "Stoj!"

Slovensko katoliško

podp. društvo svete Barbare

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:
Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 633, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 56 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: STEFAN ZABRČ, Box 508, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAZ PODVASKI, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 239 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, Box 232, Collinsville, Ill.
I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ ŠLAK, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v. Forest City, Pa.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

**Društvene vesti za
Greater New York
in okolici.**

**SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO
PODPORNO DRUŠTVO**
za Greater New York in okolici v obsegu
dvajsetih milj. s sedežem v New Yorku.
Ustanovljeno 17. decembra 1911.

ODBOR:
Predsednik: LUDOVIK BENEDIK,
2401 Hughes St.,
Ridgewood, N. Y.
Podpredsednik: JOSIP POGACNIK,
56 Ten Eyck St.,
Brooklyn, N. Y.
Prvi tajnik: VINKO ZEVNIK,
1582 Silver St.,
Ridgewood, N. Y.
Drugi tajnik: ALOJZJ ŠKRABAR,
424 East 9th St.,
New York, N. Y.
Blagajnik: FRANK CHANELL,
423 East 16th St.,
New York, N. Y.

Nadzorniki:
IVAN INTIHAR,
21 Webster St. Newark, N. J.
PETER PETEK,
305 E. 6th St., New York, N. Y.
ALOJZJ ANDOLSEK,
1709 Pacific St. Brooklyn, N. Y.
Seje se vrše vsako četrto soboto v
mesecu v Schuetzen Hall, 12 Saint
Marks Place (8. ulica) New York, N. Y.

Rojaki in rojakinje, pristopite
v naš krog, ker edini namen na-
šega društva je: podpirati drug
druga v gojitvi slovensko na-
rodno zavest in bratoljubje.

Naše geslo je: "V slogi je
moč!"

Prihodnja seja bode dne 25.
maja. Društvo šteje že 105 članov
in članic in sodeč po zanimanju
newyorških Slovincem in Sloven-
ci, ne bode več dolgo ko bode dru-
štvo štelo 200 članov in članic.

Veselite in izleti v letu 1912.
Slovensko samostojno bolniško
podporno društvo priredi prvi
letni Pic-Nic v nedeljo dne 1.
septembra v Tivoli Parku, Glen-
dale, L. I.

Društvo sv. Franciška priredi
dne 4. julija svoj letni Pic-Nic v
Washington Parku, Maspeth, L. I.,
in obenem bode proslavilo 15-
letnico svojega obstanka. Kakor
običajno vsako leto, tako priredi
tudi letos dne 31. decembra večer
Silvestrov večer.

Društvo sv. Jožefa priredi v
nedeljo, dne 11. avgusta 1912 let-
ni Pic-Nic v Tivoli Parku, Glen-
dale, L. I., in prvo soboto po
Martinovem, t. j. 16. novembra,
priredi pa običajno jesensko ve-
selico.

Društvo Orel priredi svoj letni
Pic-Nic v nedeljo dne 16. junija
v Hotel zum grünen Wald, Maspeth,
L. I.

Društvo Bratska Zveza priredi
svoj letni Pic-Nic v nedeljo dne
2. junija v Hotel zum grünen
Wald, Maspeth, L. I.

Društvo sv. Petra priredi dne
23. junija svoj letni Pic-Nic in
družinsko zabavo na zahvalni dan
dne 28. nov. 1912.

ISŠE SE
12 premogarjev nakladalec s
strojem; 5½ čevljev debela žila,
dober strop, brez plinov, nobenih
težkoč; 9urno delo, unijska plača
dvakrat na mesec. Ni štrajka. Pri-
pravne hiše in nizka najemnina.

Columbus Iron & Steel Co.,
Marting, Fayette-Co., W. Va.
(8—14—5) Blizu Montgomery.

Iščem svojega brata JANEZA
FATUR. Doma je iz Bača pri
Knežaku na Notranjskem. Sli-
šal

Telegraf.

Neki grof si je napravil v svoji graščini domači telegraf. Kmet iz bližnje okolice pride nato v grad, ter zasliši o tej čudni napravi. Ko pride domov, pravi sosedom: "V našem gradu se je zgodilo nekaj zastavljalni!" čudnega, samo ne vem prav, ali je sedaj grof tele, ali je tele grof, marja, da bi bil kupil patrone.

PRED SODNIJO.

Sodnik: "Vaša starost, priča?"
Priča (devica v srpanu) molči.
Sodnik (tiho): "Koliko ste bila stara pred dvajsetimi leti?"
Priča (glasno): "Osemnajst let!"

Pravična razdelitev.

General pri inspekciji vojašnice: "In kakšna je hrana? Ali se pravično razdeljuje?"
Prostak (salutira): "Javim pokorno, da, gospod general!"
General: Ali ne dobivajo nekateri velike, drugi pa majhne porcije mesa?

Prostak: "Ne, gospod general, vse porcije so majhne!"

HITRA ODPOMOČ.

Gost: "No, to je pa že preveč, tako majhen košček mesa na takšnem krožniku!"
Natakar: "Tako vam prinesem manjši krožnik!"

Bo držalo.

Prvi fajmošter: "Pridig, dragi tovariš, takih pridig potrebuje naš narod, ki ga probudijo!"
Drugi fajmošter: "Ne, moj dragi, kar potrebuje, so pridige, pri katerih ljudje ne zadržujejo!"

Slonova zibelj.

Ravnatelj menažerije: In pogledite tegale slona, lep je in velik, kot malokateri drugi slon. Njegova zibelj je tekla v vzhodni Indiji.

Gospa Majeru: "Ježeš na, je pa to morala biti velika zibelka."

Na pravi pti.

"Ali je to ona pesem, ki ste mi jo dali prebrati?"
"Da, in sedaj sem na poti v uredništvo. Rad bi se je zuebil."
"Me prav nič ne čudi!"

Prijetno kritje.

Soproga (svoji mladi ženi): "Ves iz sebe sem. Danes je bil berič pri meni. Da bi vsaj že dobil od tvoje očeta doto!"
Ona: "Ne razburjaj se vendar. Saj je tudi k nam prihajal vsak dan!"

Izgovor.

Sodnik: Ali priznate, da ste ta revolver ukradli?
Obtožene: Da, ampak samo, ker sem se hotel ustreliti.
Sodnik: Zakaj ste ga pa potem našemu gradu se je zgodilo nekaj zastavljalni?"
Obtožene: Ker nisem imel druge, samo ne vem prav, ali je sedaj grof tele, ali je tele grof, marja, da bi bil kupil patrone.

Vedno izgovor.

Gospod Khon, premožen trgovec judovskega rodu, je poslal sina leka v gimnazijo, da bi postal advokat.

Toda v šoli leku ni šlo dobro in prvo polletje je prinesel domov pošteno trojko. Ko je oče videl njegovo izprčevalo, se je prijel za glavo:

"Ti falot, ti lump, ti razbojnik! Staneš me toliko denarja, pa se ne maraš učiti!" je zaklical stari Khon obupno.

"Saj se učim!" je leik odvrnil, toda kaj početi! Profesorji so sami antisemiti in naj Judke zna kar hoče, vedno dobi dvojko!"

Nato je dal Khon takoj krstiti svojega sina in je bil prepričan da pojde sedaj bolje. Toda koncem drugega polletja je prinesel leik domov še slabše izprčevalo.

"No, zdaj pa nisi več Jud! Za kaj te ne puste v drugi razred!"

leik je pa odvrnil: "Saj vendar veš, da kristjani nimajo tako prebrisane glave, kakor Judje."

Po ukazu.

Stari gospod baron je bil bolan, ker je pa bil zelo siten, je zaukazal zdravniku, da ne sme nihče bolniku ugovarjati, ker bi ga to le razdražilo. In ko se je stari baron nekoč zopet razjezil, je dejal nevoljen: "Že vidim, da je najbolje da umrjem!"

"Res je tako, milostivi gospod, je sočutno trdil strežaj."

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Sufragetka.

ZLOBNO.

Ta gospa ima pa res lepe zobe!"
"Da, danes ima svoje nedeljsko zobovje!"

Čudež.

"Koliko mleka daje krava?"
"Osem kvortov na dan."
"In koliko ga prodate?"
"Deset kvortov!"

Teško izvedljivo.

Bolnik: "In za spanje, gospod doktor?"
Zdravnik: "Vzamite vsak dan ta prašek."
Bolnik: "Kdaj?"
Zdravnik: "Četrto ure prej, predno zaspite!"

Otročja radovednost.

Pepček: Teta, pokaži mi no svoj jezik!
Teta: Čemu pa?
Pepček: Mama so rekli, da je vaš jezik s hudičevim oljem namazan.

Dvoumno.

Brzojavka trgovca z živino drugemu trgovcu z živino: "Jutri vsi presiči na kolodvor! Vas tudi pričakujem. Jaz pridem šele jutri, ker osební vlak ne sprejema telet. — Kupčija gre slabo: če potrebujete bike, mislite na me."

Odgovor.

Prvi dijak: "Zakaj neki so ribe neme?"
Drugi dijak: "Pa govori ti, če imaš gobec v vodi!"

Lepa kupčija.

A: "Kakor pravijo, je odprla Kovač banka!"
B: "Res, ali je kaj imel?"
A: "Seveda — vitrihe!"

V ZRCALU ŽIVALSKEGA SVETA.

Pesnik.

Obrambeni govor pijanca.

V Philadelphiji je bil poklican pred sodnijo neki pijanec. Predsednik ga po očetovski nagovori: Kaj torej, Jim, ali se ne sramuješ?

Jim odgovori mirno:

"Seneca je rekel, da je Cato po trudu in delu pil vino, ko se je Sokrat, najmodrejši vseh Grkov, pošteno opil, mu tega ni štel nikdo v zlo, Aeshil je pisal svoje tragedije in pri tem pil Bachov sok iz velikih anfor, Hasdrubal in Scipio, Grassus in Cicero so se

nahajali vedno pri čašici dobrega vina. Pa tudi sv. Avgustin priznava, da je večkrat in rad pil, ali vsi so pili za to, ker naša duša ne ljubi suše; anima erte, quia spiritus est, in sioco habitare non potest!"

Ta obrambeni govor pijanca je sodnika obmehal. Posebno je vplival nanj sv. Avgustin. Ali vendar ni bila sodnija še popolnoma prepričana o nedolžnosti pijanca. Prigovarjali so mu in obložene je navedel mirno glavni argument svoje obrambe:

"In sveto pismo nas uči: dajte pivo razžaloščenim, vino pa onim, ki imajo bolečino v duši; naj pijejo, da pozabijo na to, kar jih muči."

"To da je v svetem pismu?" je vprašal sodnik.

Jim izvleče iz žepa malo izdane biblije, odpre in pokaže predsedniku stran:

"Tu, gospod predsednik, knjiga pregovorov, šesti in sedmi stih dvajsetega poglavja."

"Vraga! V resnici imate prav! In Jim je bil puščen na svobodo, ter je smel dalje piti."

Svet nepotreben.

"Moj mož dobi tako lahko morskoro bolezen, gospod kapitan," je rekla potnica. "Ali mi ne morete povedati, kaj naj stori, ako ga napade?"

"Ni potrebno, gospa," ja odgovoril apitan, "bo že sam to storil."

Drug za drugim.

Mojster: "No, ali se nisi osuhal čevljev, lenoba ti!"
Učenec: "Tako, mojster, tapovedati, kaj naj stori, ako ga napade?"
Mojster: "No, kje pa je sedaj prvi čevljev?"

Učenec: "Prvega pa zbihsam, koj ko bo ta drugi gotov!"

ŽIVLJENJE MU JE REŠIL.

Sef (svojemu uslužbencu, ki je prišel pod železniški stroj): "Hvala Bogu, še živite. Ali ste kaj ranjeni?"
Uslužbenec: "Ne, če bi bil le malo bolj debel, bi bilo po meni."
Sef: "No, ali sedaj vidite, kakor dobro je bilo, da vam nisem zvalil plače!"

Kar je zraven.

Gozdar: "Da, psa dobite zastoj, če plačate stroške vzgoje!"
— "Res ljubeznjivo! Ona malenkost —"
— "Znaša 125 dolarjev!"
— "Kaj? Toliko sne!"
— "To ravno ne, toda raztrgal je tri pare škorenj, dvojce blacnov namizni prt, prevlak na zofi in še nekaj drugih malenkosti!"

Na ženitvanjskem potovanju.

Ona (piše staršem): "...V sedmih nebesih sva, in vsak dan sva si dražja..."

"On: "Prav dobro, sedaj pa se zapiši, da naj pošljejo draginjsko doklado!"

Komu škodi tobak?

"Ali vam nič ne de, če kadim tobak?" je vprašal mlad pobalin starega moža, s katerim se je vozil po železnici.
"Meni nič!" odgovori mu starček, "če le tebi ne!"

Zagovorila.

Gospa A.: "O, prosim vas ne trudite se!"
Gospa B.: "Ni nobenega truda; prav rada vas spremim ven!"

HUDOBNEŽ.

"Od dne do dne je kava bolj podobna vašim lasem, gospa!"
"Kako to! Saj vendar nimam črnih las!"
"No, saj pravim..."

Moč navade.

Gospa (mesarju): "Prosim, stehajte mi mojega fantka."
Mesar: "S kostmi ali brez njih?"

Premeteno.

Jaka ni hotel dovoliti bogatemu samomorilecu cerkvenega pogreba. Samomorilecova vdova se je pismono obrnila do škofa. Pismu priloženi bankovci so škofa prepričali, da je mrlič vreden cerkvenega pogreba in pokopanja v blagoslovljeni zemlji. Škofovemu povelju se je Jaka uklonil, koj po pogrebu je pa nentolazni vdovi s krščansko nežnostjo rekel:

Veste, obveljala je pa le moja! Dal sem namreč izkopati devet čevljev globok grob, zemlja je pa samo šest čevljev globoko blagoslovljena.

Menjavanje mode.

Toda gospa Malnar, saj je vaša obleka čisto iz mode!"
"Da, a ko sem jo naročila, je bila v modi. Sedaj po nekaj dneh pa je nikdo več ne nosi."

Fin čut.

Ona: "Koliko je teh strašnih bučel okoli naju!"
On: "Živalice čutijo, da uživamo medene tedne!"

Potrebna previdnost.

"No, kako se ti dopade moj novi klobuk?"
"Hm — pokaži prej račun!"

Jugoslavenska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: G. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomoćni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 15. th. St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 196.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 3422 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEK, Joliet, Ill., 530 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 523
MIHAEL KLOPUCHAR, Camulet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 123
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715
MARTIN KOCHAVIL, Pueblo, Colo., 1219 Eiler Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika Jednote.

Jednotno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli je v Ljubljani v 56 letu svoje starosti gospa Amalija Logar, soproga delovodje g. Andreja Logarja.

Delavsko gibanje. 23. aprila se je v južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 60 Slovencev, 24 Hrvatov ter 56 Macedoncev in Bolgarov, 40 Macedoncev in Bolgarov je prišlo pa iz Amerike. 20 Hrvatov je šlo v Pasavo, 32 v Heb, 13 v Inomost, 20 pa v Rudolfovo. 18 Slovencev se je odpeljalo v St. Vid na Koroskem. 450 Lahov je šlo pa v Spodnjo Avstrijo in na Ogrsko.

Požar v Rožni dolini. 24. aprila okoli 4. ure zjutraj je naznanil strel iz ljubljanskega gradu ogenj. Velikanski plamen je švigal v jutranjem mraku proti nebu ravno nad tobačno tovarno in hitro se je raznesla po mestu strašna in vznemirjajoča vest: "Tobačna tovarna gori." Pa celem mestu se je alarmovalo gasilce in kmalu je že drdral prvi gasilni rešilni voz na dozdveni kraj nesreče. Izkazalo se je, da tobačna tovarna ni v ognju, pač pa da gori v Rožni dolini. Tamkaj se je vnela hiša gostilničarja in trgovca Alojzija Marja, pri kateri je pogorela streha, zgornji del hiše, leseni salon pa do tal. Hišni stanovanke so sicer ogenj precej pozno zapazili, a so zamogli se vendar pravočasno rešiti svoje imetje. Le nekaj kuretnine je zgorelo. Ljubljansko reševalno in gasilno društvo je vodilo gasilno akcijo z največjo požrtvovalnostjo skupno s požarni brambo z Viča in Gline. Gaseenje je bilo posebno težkočeno vsled tega, ker so morale vodo dovažati v skafih. Ljubljanski gasilci so napeljali cevi od Tribučeve hiše pod železniškim tirom do Rožne doline ter s tem obvarovali Rožno dolino večje škode in nesreče. Škodo cenijo do 5000 K. Kako je ogenj nastal, ni znano.

Specialist. Leta 1870. v St. Vidu nad Ljubljano rojeni, ter v Šmartno pod Šmarno goro pristojni Fran Jovan, je sicer odkritostrečen, a malopriden človek. Ne dela posebno rad, a temrajši je godec. Harmonika mu je vse. In če je nima, si jo pa preskrbi in z njo tudi denar. Jo poneveriti, jo ukrade, samo da nekaj časa igra. Kadar se pa vsega naveliča, jo pa proda ali za večno zastavi, potem pa groše požene po grlu, nato ga pa zaprejo in harmonika je plačana. To se mu je že česče pripetilo, a godec ostane godec. Tudi sedaj ga je ta nesreča dohitela. Do 4. aprila je delal v Srednjih Garmeljih. Ko je že imel na hrani 28 K dolga, se je splazil ponoči skozi okno v tam nahajajočo se opekarsko kantino in izmuznil Jakobu Travnu 70 K vredno harmoniko potem jo pa popihal proti Zidanemu mostu, kjer jo je prodal za 30 K, nato pa prišel v Ljubljano. O tatvini po orožništvu obveščena policija je Jovana prišla in izročila sodišču. Tatvino je, kakor običajno, takoj priznal. Značilno je, da je bil Jovan vedno kaznovan le zaradi harmonike. Ko obsedi svojo kazen, bo de nekaj časa pridno delal, potem pa o stal stari godec.

PRIMORSKO.

Petrolejka je padla na 18letno kmečko dekle Marijo Novakovo s Sezansčine, ko je delala v kuhinji. Dobila je poškodbe, ker se

padla oba v jamo za smeti. Ko sta se s težavo skobacala ven, je s jask svoj boj nadaljeval, vrzel policaja na tla in ga davil, tako da so ga morali priti drugi ljudje reševati. Konec tega boja bo seve pred sodiščem.

Prememba posesti. Elektrarno in tovarno za škrlj v Laškem trgu, dozdajno last O. Wilthahna v Gradcu, je prevzela neka nemška družba z omejeno zavezo.

Ponočni napad. Ko se je pred dnevi vračal posestnik Jurij Pavlič iz svojega vinograda od Sv. Križa pri Krškem proti Brežicam domov, ga je s polenom napadel neki neznanec in ga pobil na tla, da je težko ranjen obležal nezavešten. Ne da bi se bil zavedel, so ga spravili v Brežiško bolnico. Kot napadalec sumijo posestniškega sina Janeza Klemenčiča od Sv. Križa, katerega so naznanili orožnikom.

KOROŠKO.

Celovskega škofa dr. Kahna je zadel kap. Desna polovica telesa je popolnoma ohromela, tudi govoriti ne more skof več. Tekom dopoldneva se je stanje škofa nekoliko popoboljšalo.

Nesreča v kamnolomu. V kamnolomu posestnika Mihaela Šokliča v Celovški okolici je položil neki delavec dinamitni naboj na ognjišče v koči, da bi ga nekoliko ogrel. Med delom je delavec pozabil na naboj, ki se je s silnim pokom razletel. Kočo je popolnoma raztrgalo. Delavec je odtrgalo roki, pretrgalo mu je trebuh in ga silno osmutilo. K sreči so bili ostali delavci od kočje zadostno oddaljeni.

POZDRAV.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam vse rojake in rojakinje širom Amerike, posebno pa L. Petriča, L. Kosirja, J. Tula, J. Lavriča, F. Kraja in P. Knava, ter njegovo ženo in otroke v Kiwatu, Minn., pa tudi Frana Čampa, njegovo ženo in otroke v Chisholmu, Minn. Z Bogom!
New York, 9. vel. travna.
Karol Kordiš.

Pred odhodom v staro domovino še enkrat pozdravljam vse svoje prijatelje in znance širom Amerike ter jim želim zdravlja in obilo sreče. Bog z vami!
New York, 9. vel. travna.
Anton Klepac Stanfel.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam vse rojake in rojakinje širom Amerike, posebno prijatelje in znance v Leadville, Colo., ter izrekam gospodu in gospej Zaje iskreno zahvalo za darilo, katero sta mi podarila pri slovesu. Bilo srečno!
New York, 9. vel. travna.
Filip Stare.

Pri odhodu v staro domovino še enkrat pozdravljam vse Slovence in Slovenke širom Amerike, posebno prijatelje in znance v Leadville, Colo., ter sestre in svake v Pueblo, Colo., kakor tudi brata Ivana Lešnjak istotam. Na veselo svidenje!
New York, 9. vel. travna.
Martin Leknjak.

Pred odhodom na atlantiško morje pozdravljam rojake in rojakinje po širni Ameriki, posebno one v Chisholmu in Keewatinu, Minn. Živeli!
New York, 9. vel. travna.
Anton Intihar.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam vse rojake in rojakinje širom Amerike, posebno Petra Knava, njegovo ženo in vse fante, kateri so pri njem na stanu, ter Fran Vesela, njegovo ženo in vse fante v Keewatinu, Minn. Z Bogom!
New York, 9. vel. travna.
Rok Mihelič.

Pred odhodom v staro domovino, kamor se podajam na kratak obisk, še enkrat pozdravljam vse prijatelje in prijateljice, posebno pa mojega moža in Andreja Poljaka. Z Bogom!
New York, 9. vel. travna.
Neža Pelko.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJBOLEŠE DNEVNIK!

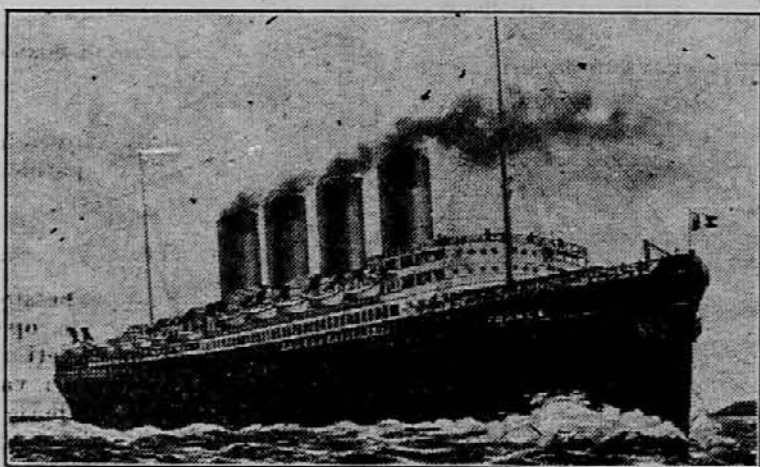
COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba. Direktna črta)

do Havre, Pariza, Jvice, Inomosta in Ljubljane.

Poštni Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA FOURAIN" na dva vikla

Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE" "LA GASCogne" "CHICAGO" na dva vikla
Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesbrough Building

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtih iz pristanišča št. 57
North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA SAVOIE 16. maja 1912 *LA PRGENCE 6. junija 1912
*LA LORRAINE 23. maja 1912 *LA LORRAINE 13. jun. 1912
FAANCE 30. maja 1912 FRANCE 20. junija 1912

POSEBNA PLOVITRA V HAVRE:

Parnik CAROLINE odpluje s pola št. 57 dne 18. maja ob 3. popol
Parnik LA BRETAGNE odpl. s pom. št. 57 dne 18. maja ob 3. pop
Parnik ROCHAMBEAU odpl. s pom. št. 57, 25. maja ob 3. popol.
Parnik CHICAGO odpluje s pomola št. 57 dne 8. junija ob 3. popol.

Parniki v razpisu vzpostavljajo imajo po dva vikla:

Samo \$1.00

velja 6 zvezkov (1776 stran

V Padišahovej senci

s poštino vred.

GLAS NARODA,

82 Cortlandt St., New York.

DELO V GOZDU.

Delo dobi 60—80 mož za beliti hoje. Drevje je zelo lepo in vse v lepi ravnini. Plača \$2.50 od klaftere. Belilo se bode za Muni-sing Paper Co. Torej tisti, kateri znajo beliti, naj pridejo na spodaj označeni naslov. Kdor hoče še nadaljne podrobnosti izvedeti, naj piše na:

Frank Debeljak,
P. O. Box 17, Steuben, Mich.
(9-13-5)

NA PRODAJ.

Hiša z gospodarskim poslop-jem in zemljiščem je na prodaj na Gori v Vagovki. Lepa prilika za iste, ki imajo zmožnost za go-stilno ali za kako druga obrt. Ce-no povesta lastnika:

Levstek & Mikolič,
Sodružica.
Austria. Kranjsko.
(9-11-5)

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ŽELODČNE BOLEZNI Rvmatizem

edvice, jetra in mehurne bolezni, zguba moške kreposti, nervoznost, gubitek življenjskega soka, šifilis ali zastupljena kri, nalezena ali podedovana, druge moške spolne bolezni, striktura, varicocele in vse privratno in z malimi stroški se zamorejo temeljito ozdraviti doma.

Ta brezplačna knjižica govori o teh boleznih. Pove vam zakaj trpite in kako lahko ozdravite. Ako ste se že naveličali, trošiti denar, ne da bi dosegli trajno zdravlje, pišite še danes po to dragoceno knjižico.

50.000 KNJIZIC ZASTONJ

Vsaka knjižica je vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoče mož je že zadobilo perfektno zdravlje, moč in krepost z pomočjo te knjižice. Zaloga znanosti je vsebuje ravno tiste stvari, katere bi morali znati vsak mož, mlad ali star, oženjen ali samic, bogat ali revčen. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotine dolarjev.

To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta in leta zdravil specialno samo moške spolne bolezni. Zdravil je več kot 25.000 mož. Pomislite kaj tolika izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter uživati življenja; ako hočete hitro in korenito ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen mož; ako hočete močno telo, jasno misel in trajne živce, izpolnite še danes kupon spodaj in pošljite ga nam.

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno.

DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

Gospodje: Jaz trpim vsled bolezni, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za moje, poštne prosto.

Ime.....

Ulica in šte. ali Box.....

Mesto.....

Država.....

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašteni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče poste.

San Francisco, Cal.: Ivan Starha.

Denver, Colo.: John Debevc in A. J. Terbovc.

Pueblo, Colo.: Peter Culig.

Salida, Colo. in okolica: Louis Costello (The Bank Saloon).

Trinidad, Colo.: Anton Saffich.

Indianapolis, Ind.: Alojzij Rüdman.

Depue, Ill.: Dan Radovinar.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Muddy, Ill.: John Ratic.

La Salle, Ill.: Mat. Komp in Josp. Me-

Joliet, Ill. in okolico: Frank Bambich in Rudolf Požek.

Mineral, Kans.: John Stale.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogryn.

So. Chicago, Ill.: Frank Cerne.

Springfield, Ill.: Matija Barboric.

Frontenac, Kans. in okolico: Frank Branožnik.

Calumet, Mich. in okolico: Pavel Shaltz.

Manistique, Mich. in okolico: B. Kozian.

South Range, Mich. in okolico: M. D. Liković.

Chisholm, Minn.: K. Zgone in Frank Medved.

Ely, Minn. in okolico: Ivan Gouze in J. Skerjanc.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolico: Louis Vesel.

Duluth, Minn.: Josp. Sarabon.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.

Nashwauk, Minn.: Geo. Maurin.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobeč.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Cesarek.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Raton, N. M.: Frank Korbar.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Mar-nič in Chas. Kurlinger.

Bridgeport, Ohio in okolico: Andrej Heccevc.

Collinwood, Ohio, Math. Slapnik.

Lorain, O. in okolico: Andrej Bombac.

Youngstown, O.: Anton Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa. in okolico: M. Klarich.

Braddock, Pa.: Ivan Germ.

Burdine, Pa. in okolico: Frank Ferlan.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Broughon, Pa. in okolico: Anton Dem-sar.

Forest City, Pa.: Karl Zalar.

Irwin, Pa. in okolico: Frank Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja.

Meadow Lands, Pa.: Geo. Schults.

Moon Run, Pa. in okolico: Fr. Maček.

Pittsburg, Pa.: Ignacij Podvanski.

Steelton, Pa.: Jos. A. Pibernik.

Wilcock, Pa.: Frank Seme.

Scottsfield, Utah in okolico: Ivan Sem.

Black Diamond, Wash.: Gr. Forenta.

Ravensdale, Wash.: Jakob Romšak.

Benwood, W. Va.: R. Hoffman.

Thomas, W. Va. in okolico: Josp. Ruz.

Frank Koejan in Frank Barial.

Milwaukee, Wis.: Josp. Tratnik.

Sheboygan, Wis.: Leo Beniger in Mar-ko Badovinec.

West Allis, Wis.: Frank Skok.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin in Val. Smith.

Za vsebino tujih oglasov odgovor-no na upravitelstvo, ne uredništvo.

Nenavadna bolezen.

Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih bolezni, vzroka teh se ne more tolnačiti. Pride nenadoma brez vsih znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Taka bolezen prihaja navadno vsled kakenga nereda prebave. Za-more nastati radi bolezni v želodcu, jetrah ali črevesih, slabi krvi ali slabih živcev. Take osebe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, decoiti ali močne žganja, toda brez vsakega uspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, katero vpliva na vse prebavne organe,

IZČISTI CELO TELO IN
KREPI CELO TELO,
NAREDI BOGATO KRI,
UREDÍ PREBAVO.

To zdravilo, katero merejo rabiti vsi člani družine in katero vi morete rabiti v vsih slučajih, če s slabo počutite, je dobro poznano

TRINERJEVO

AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO.

To naravno zdravilo, katero je narejeno iz grenkih zelišč in mudečega vina, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v nerednostih prebavnih organov, kateri so temelj zdravja celoga telesa. To zdravilo morate rabiti pri

BOLEZNIH ŽELODCA IN ČREVES,
ZAPRTIJI IN NJE POSLEDICI,
VEČKRATNEM GLAVOBOLJU,
REUMATIZMNIH NAPADIH,
NEURALGIJI IN NERVOZNOSTI,
MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH,
KOLIKIH IN KREČIH,
VZDIGAVANJU IN KOVCANJU

in pri vseh takih boleznih, pri katerih je znak bolezni, izguba teka in slabost.

V LEKARNAH.

JOSEPH TRINER,

1333--1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Slov. Delavska

Podporna Zveza

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania,

s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh.
Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM RITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ALAZIJ BAVDEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

I. nadzornik: FRANK BARTOL, Box 274, Thomas, W. Va.
II. nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ ROMBAC, 1609 E. 33rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

I. porotnik: JOSIP SVOBODA, 628 Maple Ave., Johnstown, Pa.
II. porotnik: ANTON PINTAR, Box 294, Moon Run, Pa.
III. porotnik: MIHAEL KRIVEC, Box 324, Primo, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

M. A. M. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so uljudno prošeni, pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersikoli v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

PEKLENSKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

Francoaski pisatelj Emil Gaboriau.

Priredil za "G. N." Bert P. Lakner.

DRUGA KNJIGA.

(Dalje.)

Za to ceno v posesti dragocenega spričevala, ki mu je odprlo vsa pota, je upal gospod Wilkie, da mu bodo dobro napolnili žep in mu pustili svobodo — toda motil se je! Gospod Patterson ga je izročil nekemu staremu vzgojevalcu, ki je prepotoval z njim vsu Evropo, da ga seznanijo s življenjem in ga priučijo vedenja z ljudmi. Ta vzgojevalec je imel ključ do blaginje, in tako je bil Wilkie prisiljen mu slediti na Nemško, Angleško in v Italijo. Ko se je vrnil v Pariz, je bil star dvajset let.

Takoj drugi dan ga je peljal gospod Patterson v Helder ulico, v kateri je stanoval še sedaj, in mu rekel s svečanim glasom: "Tukaj je vaše lastno domovanje, gospod Wilkie, sedaj ste prišli v starost, ko morete sami soditi o svojem počenjanju, in upam, da se boste obnašali kot pošten mož. Od tega trenutka ste prosti. Želi se, da bi se posvetili pravosodju; na vašem mestu bi to storil. Ako hočete kaj biti, in si pošteno služiti kruha, morate delati, kajti od nikogar nimate nič pričakovati. Opozarjam vas na to. Po mojem mnenju previsaš svoto, ki jo dobite vsako leto, more namenkato izostati — tega vam ne morem zamolčati. Do tedaj imam nalog, da vam izplačam vsakega četrta leta petsto frankov — tukaj so. V treh mesecih vam pošljem enako svoto. Pravim vam, da pošljem, ker me zadržuje moj opravki do povratka na Angleško. Tukaj je moj londonski naslov; za slučaj, da pridete v resne neprilike, mi pišite. S tem sem se rešil svoje naloge. Zdraviti!"

"Idi k vragu, stari bedak!" je zagodrnjal gospod Wilkie, ko so se zaprla vrata za gospodom Pattersonom. "V blaznico pojdi, pridigar!"

To je bilo vse, kar je rekel, ko se je ločil od moža, ki mu je polnih deset let nadomestoval družino. Wilkie je bil namreč že tedaj močnega značaja, vsaj v teoriji, in zvišen nad mnenjem velike množice. Dasi je temeljito zanemarjal v zavodu učenje, je bil tembolj izkušen v drugih stvarih, katerih se pa ni naučil od profesorjev. Nekateri njegovi zaupni prijatelji, istotako leni, a bogatih staršev, so ga upeljali v skrivnosti visokega življenja, in ga naučili razločevati, kaj je lepo in kaj ne.

V zavodih, posebno v parizkih, je vedno najti odsev običajev tanga. Vrtar more sicer paziti, da se ne utihotaplja tobak in filterji, toda peunih, nezdravih misli, ki jih prinesejo učenci seboj, ne more zatriti.

Današnji postopaki naj se potolajijo, da jim ne bode nikdar zmanjkalo posnemovalcev. Mladi Wilkie je kmalu pozabil pametne navzete gospoda Pattersona. Kakor pravimo, so mu šli skozi eno uho notri, skozi drugo ven. Edino kar si je zapomnil, je bilo dejstvo, da je sedaj sam svoj gospod in da ima premoženje — kakšen sen! — Toda ne, resnica je bila! Tam na mizi je bilo petsto frankov, v lepem zlatu, zloženih v kupčih. Ako bi si vzel toliko truda, da bi si stanovanje natančno ogledal, bi opazil, da je kazala oprava ljubezno skrb. Vse je bilo novo in presičeno življenja. To ni bilo eno onih hladnih, mračnih stanovanj, ki so opremljena za vsako ceno. Vsaka majhenost je izdajala nežno, skrbno materino roko. Vse, česar si požel mlad mož, je bilo tu. Na mizi je najdel najfinjši smotke, na kamitu zavitek izbornega turškega tobaka za svačice. Toda, kje naj bi vzel gospod Wilkie čas, da bi si vse to ogledal?

Kolikor hitro mogoče je vtaknil petsto frankov v žep, zaprl ostanek svojega bogastva v miznico, ter se vrgel v tok življenja, z obrazom, kakor bi bil ves Pariz njegov, in da si ga more kupiti. Sedaj je bil potreboval človeka, da bode praznoval z njim dan njegovega osvobođenja, in tako je tedaj začel iskati tovariše iz zavoda. Našel je dva. Eden je bil na najlepši poti, da postane postopni najslabše vrste, drugi pa je tekmo osemnajstih mesecev odkar se niso več videli, pognal ponižno svoto štiridesetisoč frankov — vse svoje imetje. Dasi ga je bilo sram, je moral Wilkie vendar priznati svojima tovarišema, da si je šele pridobil prostost, in da je nekako v zadregi, kaj naj počne.

Seveda sta mu prisegala, da sta popolnoma izkušena in da ga kmalu upeljeta v življenje, ki ga more voditi v Parizu pameten mladenič. Da mu to dokažeta, sta sprejela povabilo na večerjo. Zabava je bila izborna. Prišli so še drugi prijatelji, po jedi so nekoliko igrali bakarat v boljše prebavo, in nato so šli na ples. Ko se je začelo danciti, ni imel gospod Wilkie niti vinarja več v žepu. In vrh tega je moral iti v spremstvu natakarka domov, ter mu poravnati dolg v znesku štiristo in še nekaj frankov. Toliko ga je stal prvi večer.

Ta prvi poizkus bi ga sicer že lahko izpametoval, ali ga vsaj privedel do premišljevanja. A nič takega se ni zgodilo. Sredi teh živahnih in veselih postopancev ter naličenih dam se je počutil v svojem elementu. Zavzel se je, da ostane zvest temu krogu, in da si pridobi ugled v njem. Toda to je bilo lažje rečeno, kakor pa izvedljivo.

O tem se je prepričal, ko je prešel koncem meseca denar, ki mu je ostal od petih tisoč frankov s katerimi naj bi izhajal četrta leta. Bilo je petnajst louisdorjev in nekaj drobiža. Kakor si u-

ZAHTEVAJTE NOVE CIGARETE

10 za 5c.

TOKIO

Izvanredna novost iz svile v vsaki škatljici

NA PRODAJ PRI VSIH PRODAJALCIH. The American Tobacco Co.

OGLAS.

Velika izbira slovenskih grafonskih plošč in vseh vrst grafonov. Istotako tudi ur, verižice in najrazličnejše zlatnine in srebrnine. Pišite po cenik, ki vam ga pošljemo zastonj in poštne prosto!

A. J. TERBOVEC & CO.
1622 Arapahoe St.,
Denver, Colo.

! Pozor slovenski farmerji!

Vsed občne zahteve, smo tudi letos naročili večje število

pravih domačih

KRANJSKIH KOS.

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose so izdelane iz najboljšega jekla v znani tovarni na Stajerskem. Iste se pritrjuje na kosišče z rinkami.

Cena 1 kose je \$ 1.10.

Kedor naroči 6 kos, jih dobi po \$1.00.

V zalogi imamo tudi klepalno orodje iz finega jekla; cena garnituri je \$1.00.

Dalje imamo fine jeklene srpce po 50c.

Pristne "Bergamo" brusilne kamne po 30c. komad.

Pri naročitvi nam je naznaniti poleg poštne postaje tudi bližnjo železniško.

Naročilu priložiti je denar ali Postal Money Order.

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

ZAHVALA.

Vrhnik, 1. aprila 1912.

Tem potom se najtopleje zahvaljujem Jugoslav. Kat. Jednoti, kakor tudi članom društva sv. Janeza Krstnika štev. 37 v Ely, Minn., ki so mi tako točno izplačali svoto \$500, ki sem jo imela za dobiti od Jednote za smrtnino po pokojnem Valentinu Modrijanu. Nadalje toplo priporočam Jugoslav. Kat. Jednoto in nje društva vsem rojakom širom Amerike, pri kateri se vsak lahko zavaruje z vrstno smrtnino tudi za vse druge slučajne bolezni in poškodb in katera tako točno in hitro plačuje vse svoje obveznine.

S spoštovanjem udani

+ Jera Modrijan, vdova.

Josip Modrijan, varuh otrok Jerneja in Frana Modrijan.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL
AUGUST BACH,
145 Washington St., N. York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND
18,694 tonFINLAND
12,185 tonKROONLAND
1,185 tonVADERLAND
12,018 ton

Kratka in udobna pot se potnike v Avstrijo, na (Ogr.) o, Slovenijo, Hrvatsko in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je direktna in enostavna zveza.

Posebne se še skrbijo za udobnost potnikov medkrovi. Trečji razred nosijo malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

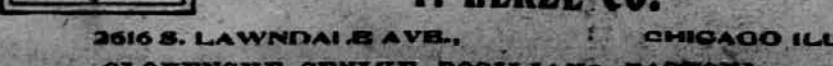
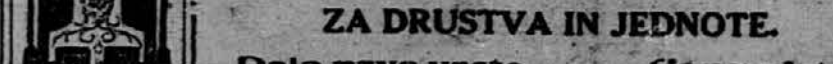
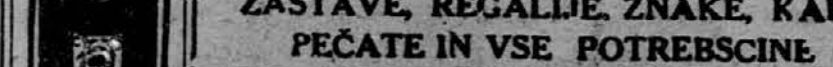
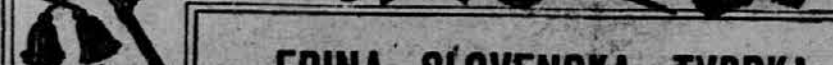
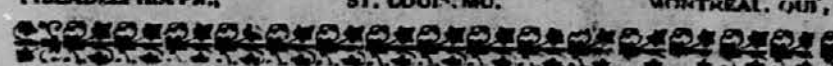
Za nadaljnje informacije, cene in vožnje listke obratiti se na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway
NEW YORK
54 State Street
BOSTON, MASS.
709 2nd Ave.
SEATTLE, WASH.
1519 Walnut Street
PHILADELPHIA, PA.

1208 7th Street N. W.
WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street
NEW ORLEANS, LA.
50-56 Dearborn Street
CHICAGO, ILL.
900 Locust Street
ST. LOUIS, MO.

506 McDermott Ave.
WINNIPEG, MAN.
518 Garry Street
SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street
MINNEAPOLIS, MIN.
31 Hospital Street
MONTREAL, QUE.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE

PEČATE IN VSE POTREBSCINE

ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste.

Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2516 S. LAWNDAL E AVE.

CHICAGO ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

NOVA SLOVENSKA NASEL-BINA.

Sporočamo rojakom, da smo zopet začeli s prodajo zemljišč v Wexford Co., Michigan, kjer je lansko leto kupilo dvajset rojakov svet za svoja domovja. Naš svet je svet trdega lesa, se zelo lahko čisti in vam jamčimo, da boste pridelali prvo leto najmanj petkrat toliko na akro, kolikor boste dali zanj. Mi imamo dokaze v rokah, lahko pa se prepričate tudi pri državnem uradu. Letos pride do tisoč farmerjev iz Indiane, Ohia in Illinois v tisti del Michigana, kjer imamo mi zemljo. Ti so se prepričali, da je Michigan res dobra dežela. Pridelate z najmanjšim trudom več na akro, kakor na svetu, kjer boste plačali po sto in več dolarjev za akro.

Cena akru je od \$16 do \$24; plača se na 40 akrov sto dolarjev takoj, ostalo po deset dolarjev na mesec, dokler ni vse izplačano. Kdor kupi najmanj 40 akrov, mu plačamo vožnjo tje in nazaj. Kdor hoče svet kupiti od nas, ga mora videti sam, ker ga drugače ne prodamo.

Kdor želi postati kdaj samostojen, naj ne čaka, ampak naj se takoj poprime ugodne prilike. Kar je v Michiganu dobre zemlje, kot je naša, ta hitro gre. Najlepše podnebje, raste in obrodi vse. Pridi in prepričaj se, dokler ni prepozno.

Krže-Mladit Land Co.,
2616 South Lawndale Ave.,
(17-4 v d) Chicago, Ill.

SLOVENCI IN SLOVENCE NA
ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA",
NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI

IMAJ ZADNJO PRILOŽNOST POCENI KUPITI.

Prevzel sem razprodajo zapuščine dedičev sledeče zemlje in pod naslednjimi pogoji.

Okolica Taft, Mo., ali severno-zahodno Neeleyville. Vsa zemlja je zraven slovenske. Vsi kosi so absolutno prvega razreda ravni-na, absolutno suha zemlja.

2. kmetije skupaj, vsaka 80 akrov, od katerih ima vsaka 35-40 akrov polja, hiše, hlevi in ena ima lep vrt. V najemu za 1912. Čista zemlja po \$5.00 akro. Ako prodano do 1. junija, dobi najemnine novi posestnik. Cena akru \$30.

160 akrov gozda, ležeč ob glavni cesti zraven sole, izvrsten les. Cena akru \$26.

160 akrov, ležeč ob isti cesti, isto veliko lesa in prvega razreda kos. Cena akru \$22.

360 akrov, svet enak drugim, z razločkom novih delanih cest. Akro \$20.

Prodaj 40 ali več akrov jedni stranki. Pogoji: \$10 na akro takoj, drugo 5 let s 7% obresti.

Slovenci, kateri želite kmetije, pogledajte ta svet! Ako ga ima Amerika enakega za enak denar, ne stane centa. Ves svet leži 1-2 milje od železnice in mesta. Povabim Slovence, kateri imajo denar, ogledati te ponudbe. Ni banke na svetu, isto ne podjetja, kjer se more denar tako dobičkonosno in gotovo naložiti. Da podpremo svojo trditve, povem le to, da se je enak svet pred 4. leti prodajal po \$8 akro, kar se vsakdo prepriča, in danes je težje svet dobiti, kakor pa prodati. Ponudba do 1. junija samo Slovence in ne prodam drugemu narodu; ako kaj ostane po tem dnevu, vsakemu kupec.

F. Gram,

Naylor, Mo.

Ali bi radi znali angleško?

Mi poučujemo že peto leto

ANGLEŠČINO

in

LEPOPISE

potom dopisovanja. Lahka in praktična metoda. Popravljamo naloge ter smo v vednem stiku z učenci. Posebni učni zvezki z besednjakom. Se lahko učite doma. Pogoji ugodni. Pišite po pojasnila še danes.

Slovenska Korespondenčna Šola,

6119 St. Clair Ave. (S. B. 10),
Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI!

Dobil sem iz Washingtona za svoje izdajanje serijno številko, ktera jamči, da so z njo v pravi in koristni. Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti ispadanju in za rast las, kakorine še do sedaj na svetu ni bilo, od katere očistim in zdravim glavo in dolgi lasi rastejo ne popolnoma zdravijo in ne bodo red izpadali, ter ne celivati. Ravno tako možem v 6. tednih kranj bel polnoma zdraviti. Razmatam v rokah nožah in trditvah v 3 dneh popolnoma zdravim, kurja črna bradavica, potne nože in oceline se popolnoma odstranijo. Da je to resnica jamčim s \$500. Pišite po cenik katerega pošljem zastonj.

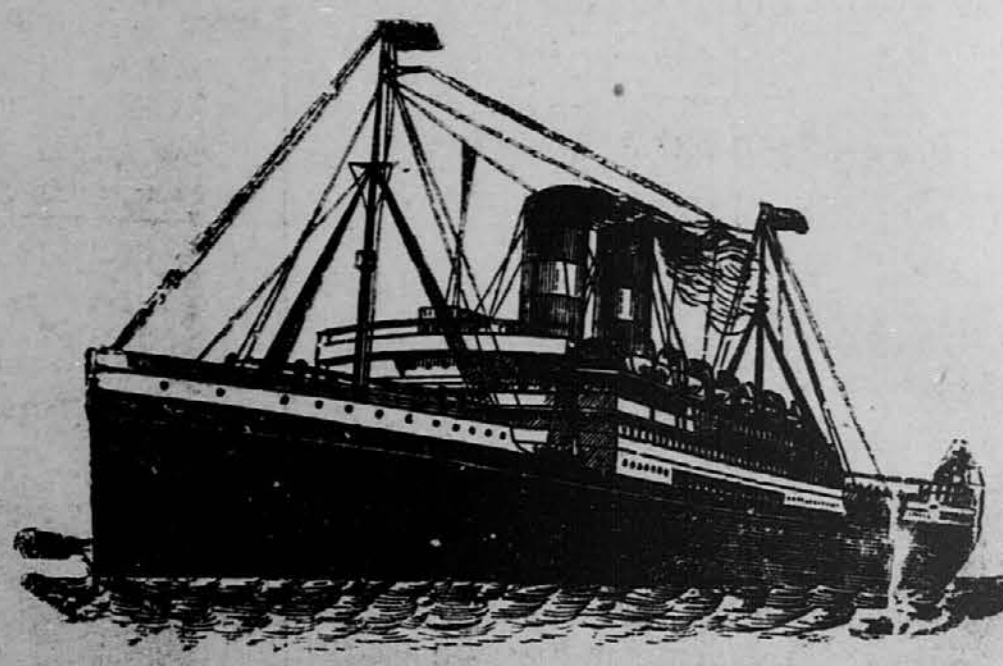
JAKOB VAHČIČ,

P. O. Box 69 Cleveland, O.

Avstro - Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so dne

TESTA.....\$25.00

LJUBLJANE.....\$5.80

BEKE.....\$5.00

ZAGREBA.....\$6.25

KARLOVCA.....\$6.25

Za Martha Washington stane \$2.00 vol.

II. RAZRED do

TESTA ali BEKE: Martha Washington \$25.00, drugi \$60 do \$65.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.